Milliyet
ÇOCUK
3 Şubat 1986 • Sayı: 5 • 120 Lira
KDV Dahil

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN
TEMEL BİLGİLER ANSİKLOPEDİSİ
Eki İle

ARMAĞAN YAĞMURU KAMPANYAMIZLA SÜPER ARMAĞANLAR DAĞITIYORUZ

Signal
ÇOCUK TİYATROSU

GICIR ALİ'NİN SERÜVENLERİ

(Müzikli Güldürü - 2 Bölüm)

11 OCAK - 2 MART / HER CUMARTESİ - PAZAR, SAAT 11^{00}

Ali Poyrazoğlu Tiyatrosunda (Eski Devekuşu Tiyatrosu - Sıraselviler/Taksim)

TURNE PROGRAMIMIZ

14-15-16-17.Ocak. saat 10.^{00} ve 14.^{00} de
EDİRNE HALK EĞİTİM MERKEZİ

21-22-23-24 Ocak - saat 10.^{00} ve 14.^{00} de
TEKİRDAĞ - HALK EĞİTİM MERKEZİ

28-29-30-31 Ocak. saat 10.^{00} ve 14.^{00} de
KIRKLARELİ - HALK EĞİTİM MERKEZİ

4-5 Şubat saat 10.^{00} ve 14.^{00} de
ÇORLU - HALK EĞİTİM MERKEZİ

6-7 Şubat saat 10.^{00} ve 14.^{00} de
LÜLEBURGAZ - HALK EĞİTİM MERKEZİ

11-12-13-14 Şubat saat 10.^{00} ve 14.^{00} de
İZMİT - HALK EĞİTİM MERKEZİ

18-19-20-21 Şubat saat 9.^{00} ve 11^{00} de
ADAPAZARI YILDIZ SİNEMASI

25-26-27-28 Şubat saat 9.^{00} ve 11.^{00} de
BURSA - TAYYARE SİNEMASI

BİLETLERİ ÜCRETSİZ OLARAK, HER ŞEHİRDE OYUNUN SAHNELENDİĞİ TİYATRO GİŞESİNDEN ALABİLİRSİNİZ.

GSM sinema

Milliyet
ÇOCUK
3 Şubat 1986 • Sayı: 5 • Yıl: 15

İÇİNDEKİLER

- Bizden Size 3
- GARİP AMA GERÇEK 4
- KAPTAN COUSTEAU 6
  "Köpekbalığı Adası"
- ÖYKÜ 10
  Demirtaş Ceyhun
  "Belki Yarın Anlarlar"
- ORMANLAR KRALI ROBİN 12
- BİLMECE • BULMACA..... 13
- RED KİT..... 15
  "Missisipi Kumarbazı"
- GERÇEK BİR SERÜVEN..... 19
  "Jaguarlar da Ölür"
- TATİL GELDİ, HOŞ GELDİ
  Nuri Kurtcebe
- BİRAZ SAVAŞALIM 22
- Mizah Sayfası..... 24
  M.Ali Başarır * Arman Salepçi
  "Kelaynak"
- ARMAĞAN YAĞMURU..... 25
- BİLMECE • BULMACA..... 26
- BEŞLER ÇETESİ..... 27
  "Demir Baron'un Şatosu"
- Biraz Savaşalım 32
- DÜNYA KUPASI 33
- SİNEMA • TV • MAGAZİN 35
- CİMCİME..... 36
- Bilime Açılan Pencere: OMNİ 38
- OKURDAN OKURA..... 40
- GELECEK ZAMAN İÇİNDE 42
  Yavuzer Çetinkaya
  "Ömrümün İlk Uzay Sözcüğü: Kagadis"

Kapak: Naci KÖKSAL

*BİR süredir dergimizin ortasında "özel ek" olarak sunduğumuz; **"Let's Speak English-İngilizce Konuşalım"** derslerinin birinci bölümü geçen sayımızda yayımladığımız fasikülle sona erdi. Diziyi hazırlayan **Erkıl Günur**'a teşekkür eder, derslerin ikinci bölümünün bir süre sonra dergimizde yer alacağını duyururuz.*

*Bu arada, bizleri gerçekten sevindiren bir haberi de aktarmadan geçmeyelim: 20 Ocak tarihli **Milliyet Çocuk Dergisi**'nde ilk iki fasikülünü tanıtım amacıyla sunduğumuz **"Temel Bilgiler Ansiklopedisi"** büyük ilgiyle karşılandı. Dilerseniz sizlere ansiklopedimizin hazırlanışından kısaca söz edelim:*

*İngiliz eğitim ve öğretim uzmanları tarafından hazırlanan, **"Temel Bilgiler Ansiklopedisi"**, Milliyet Gazetesi'nde görevli arkadaşımız **Vehbi Sargın** tarafından uzun ve titiz bir çalışma sonucu Türkçeye çevrilerek, gerekli değişiklikler yapıldı. Böylece ansiklopediniz, derslerinize yardımcı bir kaynak kitap olarak hazırlandı.*

*BU haftaki derginizin orta sayfalarında **"yarıyıl tatili"** nedeniyle sizlere güzel bir oyun sunuyoruz, sevgili okurlarımız. **Biraz da Savaşalım** adlı bu oyunumuzu hepinizin beğeneceğine inanıyoruz.*

Esenlik dileklerimizle...

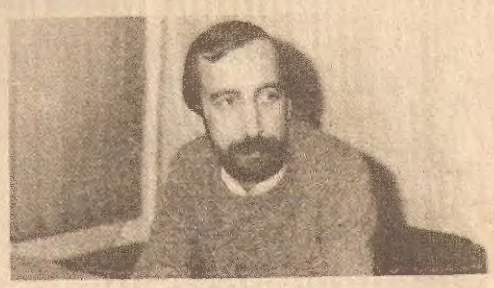

Vehbi SARGIN

İmtiyaz Sahibi
AYDIN DOĞAN
Genel Müdür
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Redaksiyon:
Hikmet Altınkaynak, Nükhet İzet
Teknik Sekreterler:
İ. M. Karakaş, Aysel Uğur, Naci Özdağlı
Pikaj:
Vildan Baysal, Kâmil Coşkun

Teknik Müdür: **Yetkin Aldinç**
Teknik Danışman: **Mehmet Yalazı**

Milliyet Yayın A.Ş. Ayazağa Tesisleri'nde basılmıştır.

Adres: Milliyet ÇOCUK Dergisi Milliyet Yayınları, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 (34333) Cağaloğlu - İSTANBUL
Telefonlar: 526 83 86 - 520 83 94 - 528 42 67 - 528 55 76

Abone Koşulları Yıllık: 6240 TL. Altı Aylık: 3120 TL.
Abone ve Satış İçin Başvuru: Milliyet Çocuk Dergisi Satış Servisi, Cağaloğlu - İSTANBUL. Türkiye'de Satış Fiyatı 120 TL. Kıbrıs'ta Satış Fiyatı 150 TL.

Satış Müdürü: **Niyazi YEŞİL** • İdare Müdürü: **Ali Nazım ONARAN** • Reklam Sorumlusu: **Melek EMRE**

GARİP AMA GERÇEK

Resimler: Semih Poroy

İKİ DEVE

AMERİKAN donanmasına mensup bir nakliye gemisi, 1855 yılında **David Nixon Porter** kumandasında **İstanbul**'a geldi. Kaptan Porter, karaya çıktıktan sonra doğruca **Babıâli**'ye giderek Osmanlı hükümetinden bir istekte bulundu. Kaptan, Teksas ve Meksika çöllerinde kullanılmak üzere deve almak istiyordu bizden. Babıâli evrak hazinesindeki belgelere göre, Amerikalı kaptanın isteği Sadrazam Fuad Paşa tarafından padişaha arzedildi ve parası hazineden ödenerek iki çift damızlık deve alındı. Ve develer Amerika'ya yollandı. Kuzey-Güney savaşında bu dört deve Amerikan ordusunda önemli rol oynadı. Bu develeri götürenlerden Hacı Ali adındaki bir deveci Türkiye'ye dönmeyerek Amerika'ya yerleşti. Arizona'da yaşayan Hacı Ali orada öldü.

DANSÖZ HEYKELİ

Dünyanın en ünlü dansözlerinden Katherine Denham, kendisine bu ölmez ünü sağlayan bacaklarının anısına heykel yaptırdı. İki güzel bacağı gösteren bronz heykel, dansözün doğduğu ülke olan Haiti'de büyük bir törenle bir alana dikildi.

Müzikli Dişler

AŞAĞIDA anlatacağımız öykü,size ilk bakışta inanılmaz gibi gelebilir. Ama Kanada'da yayınlanan **Ottowa Journal** gazetesinin 9 Nisan 1970 günkü sayısına bakarsanız, bu garip ama gerçek olaya ilişkin tüm belgeleri bulabilirsiniz.

Öykümüzün kahramanı olan hanım, isminin kullanılmasını istemediğinden, ondan **"Bayan X"** olarak sözedeceğiz. Her şey, 16 Mart 1970 akşamı başladı. Yemekten sonra uykusu gelen Bayan X, tatlı tatlı esnerken, ansızın ağzından müzik sesleri geldiğini duydu. Hem de günün en sevilen parçalarından **"Rambling Rose"** çalınıyordu dişlerinin arasında. Korku içinde ağzını kapattı. Ama merakını yenemeyip bir süre sonra yeniden açtı. Evet, müzik devam ediyordu. Yalnızca çalan parça değişmişti o kadar.

Büyük bir paniğe kapılan Bayan X geceyarısı doktorunu uyandırdı. Ama doktorun yapabileceği bir şey yoktu. Bayan X'i bir elektronik uzmanına gönderdi. Sonuç şuydu: Bayan X'in ağzındaki altın ve amalgam diş kaplamaları, bir yerlerden yapılan müzik yayınını alıyordu. Bayan X ağzını açınca, dişleri bir radyo vericisi işlevi görüyordu. Ama Bayan X'in ağzına ulaşan müzik sesleri, yöredeki bilinen radyo istasyonlarından hiçbirinden yayınlanmıyordu. Bayan X, hiçbir amator radyo vericisinin ulaşamayacağı uzaklıkta bir motele yerleşti. Ama yayın dinmek bilmiyordu. Birden beyninde bir şimşek çaktı. Plastik bir dolgunun dışında, tüm metal kaplamalarını söktürdü. Dişçiden büyük bir umutla çıktı ve moteline döndü. Yavaş yavaş ağzını açtı. Ve...

Müzik devam ediyordu. Yalnızca biraz hafiflemişti o kadar. Derhal dişçisine geri döndü ve o dolguyu da çıkarttırdı.

Ama ne yazık ki, Bayan X yalnızca dişlerindeki kaplamalardan ve dolgudan olmakla kaldı. Ölünceye değin ağzını her açışında o müziği dinlemekten kurtulamadı.

ELEKTRİK SAÇAN ADAM

16 Eylül 1952 gecesi, Bayan Borkett ansızın uyandı. Odanın içinde son derece parlak bir ışık yanıyordu. Yatak odasının ampulüne baktı, sönüktü. Başını yana çevirince kocasını gördü. 63 yaşındaki **Charles Borkett,** eline bir ampul almış, ovalıyordu. Garip ama gerçek bir olaydı bu. Bay Borkett'in elinden ampule geçen elektrik, son derece güçlü bir ışık oluşturuyordu. Üstelik, ampul patlak bir ampuldü.

Charles Borkett. bu yeteneğini birkaç kez de gazetecilerin önünde sergiledi. Bir keresinde, tam üç patlak ampulü birden ışığa boğmayı başardı.

Emekli bir demiryolu ışıkçısı olan Bay Borkett, bu yeteneğini ilk kez bir sabah alacakaranlıkta bisikletiyle işine giderken keşfetmişti. Yolda bisikletinin farı aniden söndü. Bay Borkett, ne olduğunu anlamak için eliyle fara dokununca, ampulden yine ışık çıktığını gördü. Ama elini çekince ışık da sönüyordu. Vücudu, elektrik saçıyordu. Bisikletinden indi ve farın ampulüne baktı. Şaşkınlığı ve kendi gücüne olan hayranlığı daha da arttı. Zira, bisiklet farının ampulü de patlamıştı.

Gazeteciler, Bay Borkett'in bu yeteneği konusunda, uzmanlardan bilgi istediler. Bir elektrik mühendisi şunları söyledi:

"Anlaşılan Bay Borkett'in son derece kuru bir cildi var. Ampulün camını biraz oğuşturunca, meydana gelen sürtünme, ampulü ışığa boğacak denli bir elektrik oluşturmaya yetiyor..."

Nasıl Yemek Yerlerdi?

BATI ülkelerinde, XII. yüzyıla kadar, varlıklı evlerde bile sofraya tabak koymak geleneği yoktu.

Sofrada bulunanlardan hatırı sayılır kişilerin önlerine gümüş bir tepsi, tepsinin içine de kalın bir dilim hamursuz, yani mayasız ekmek konulurdu. Alelade sofralarda bu gümüş tepsi kullanılmaz, dilim; doğrudan doğruya sofranın üstüne bırakılırdı. Yemekler, bu hamursuzun üstüne konur, sofraya gelen yemek değiştikçe, salçaya bulanmış olan hamursuz dilim kaldırılır, yoksullara dağıtılırdı. Yemekte çatal yerine ucu kıvrık bıçak kullanılırdı. Ancak, elle yemek de bir soyluluk belirtisi sayılırdı.

CALYPSO, CİBUTİ'DE MOLA VERDİKTEN SONRA HİNT OKYANUSU'NA DOĞRU İLERLEDİ...
KAPTAN KÖŞKÜ, DİKKAT, AÇIKTA BİR HAYVAN VAR!
HERKES GİYER-TEYE KOŞUŞ-TU...
BAKIN KAPTAN! SANKİ BÜYÜK BİR DENİZ YILANI...
HERKES GÖREV BAŞI-NA! ÇA-BUK!
İNANIL-MAZ ŞEY! NE KADAR BÜYÜK!
HİÇ BU KADAR BÜYÜK BİR HAYVAN GÖR-MEDİM NE ACA-BA? GALİBA İKİ TANE DE KANA-DI VAR.
GERÇEK BİR CANAVAR. SAKIN BİR BALİNA OLMASIN?
EN İYİSİ GİDİP YAKINDAN BAKALIM...
BİRKAÇ DAKİKA İÇİNDE BİR EKİP KURULDU. DALGIÇLAR ARAÇLARINI ALDILAR; FİLM MAKİNELERİ HAZIRLANDI...
DÜRBÜNLE SİZİ İZLEYECEĞİZ. TELSİZLE DE BAĞLANTIMIZ OLACAK.
GENİŞ KAMERA KULLANMAYI UNUTMAYIN. HAYVAN ÇOK BÜYÜK!
HERŞEY HAZIR. HİÇ MERAK ETMEYİN KAPTAN!
SIKI TUTUNUN ÇOCUKLAR!
YAVAŞ OL! HAYVANI ÜRKÜTMEYELİM...
TAM ÖNÜMÜZDE GİDİYOR.

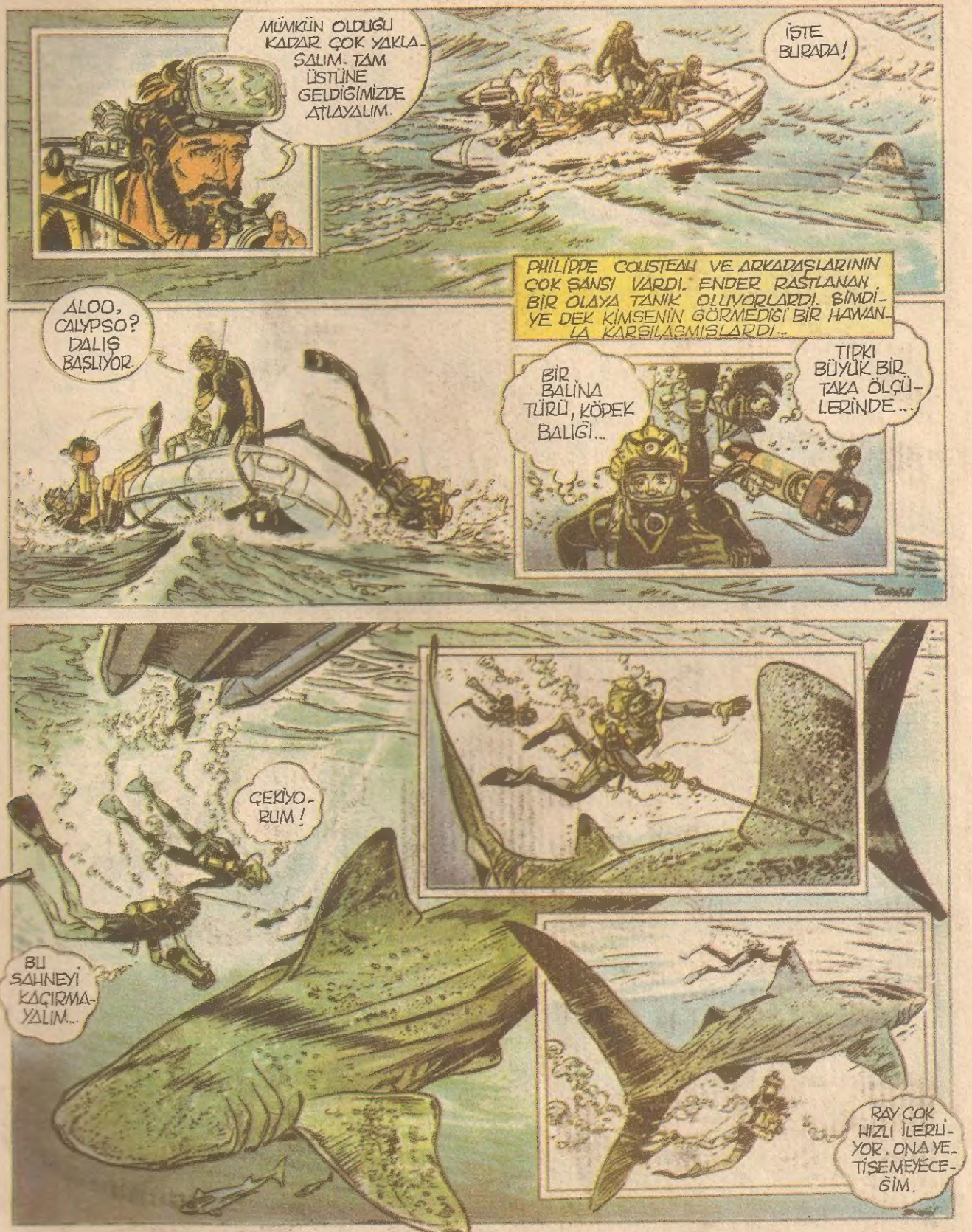
MÜMKÜN OLDUĞU KADAR ÇOK YAKLAŞALIM. TAM ÜSTÜNE GELDİĞİMİZDE ATLAYALIM.
İŞTE BURADA!
PHILIPPE COUSTEAU VE ARKADAŞLARININ ÇOK ŞANSI VARDI. ENDER RASTLANAN BİR OLAYA TANIK OLUYORLARDI. ŞİMDİYE DEK KİMSENİN GÖRMEDİĞİ BİR HAYVANLA KARŞILAŞMIŞLARDI...
ALOO, CALYPSO? DALIŞ BAŞLIYOR.
BİR BALİNA TÜRÜ, KÖPEK BALIĞI...
TIPKI BÜYÜK BİR TAKA ÖLÇÜLERİNDE...
ÇEKİYORUM!
BU SAHNEYİ KAÇIRMAYALIM...
RAY ÇOK HIZLI İLERLİYOR. ONA YETİŞEMEYECEĞİM.

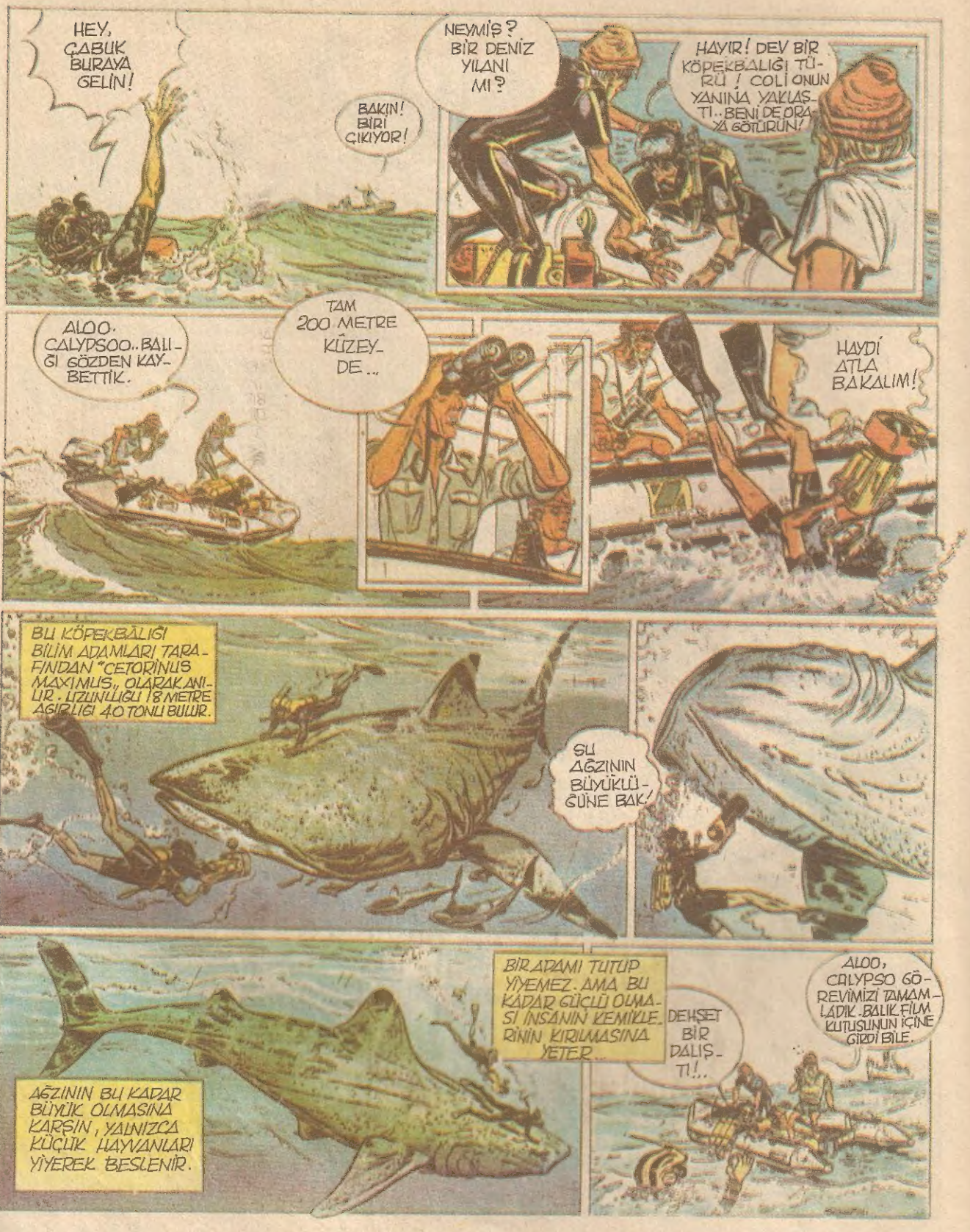
HEY, ÇABUK BURAYA GELİN!
BAKIN! BİRİ ÇIKIYOR!
NEYMİŞ? BİR DENİZ YILANI MI?
HAYIR! DEV BİR KÖPEKBALIĞI TÜRÜ! COLİ ONUN YANINA YAKLAŞTI.. BENİ DE ORAYA GÖTÜRÜN!
ALOO. CALYPSOO.. BALIĞI GÖZDEN KAYBETTİK.
TAM 200 METRE KÜZEYDE...
HAYDİ ATLA BAKALIM!
BU KÖPEKBALIĞI BİLİM ADAMLARI TARAFINDAN "CETORİNUS MAXIMUS" OLARAK ANILIR. UZUNLUĞU 18 METRE AĞIRLIĞI 40 TONU BULUR.
SU AĞZININ BÜYÜKLÜĞÜNE BAK!
AĞZININ BU KADAR BÜYÜK OLMASINA KARŞIN, YALNIZCA KÜÇÜK HAYVANLARI YİYEREK BESLENİR.
BİR ADAMI TUTUP YİYEMEZ. AMA BU KADAR GÜÇLÜ OLMASI İNSANIN KEMİKLERİNİN KIRILMASINA YETER..
DEHŞET BİR DALIŞTI!..
ALOO, CALYPSO GÖREVİMİZİ TAMAMLADIK. BALIK FİLM KUTUSUNUN İÇİNE GİRDİ BİLE.

GELİYORLAR! ONLARI YUKARI ÇEKMEYE HAZIRLANIN..
MÜTHİŞ BİR ŞEY! BALIKLARIN DEVİYLE KARŞILAŞMAK MÜTHİŞ BİR ŞEY!
YAKALA!
TAM İSABET!
KEŞKE SEN DE DALSAYDIN. KOCAMAN BİR AĞZI VARDI,.. ONA YETİŞEBİLMEK İÇİN MOTOR TAKMIŞ GİBİ YÜZMEK ZORUNDA KALDIK. BİR ANDA HIZLA GÖZDEN KAYBOLDU.
ONUNLA KARŞILAŞMAK BÜYÜK BİR ŞANS. HEP DİPTEN YÜZERLER. KOLAY KOLAY SU YÜZÜNE ÇIKMAZLAR. 15 YILDIR İKİNCİ KEZ BU TÜR BİR BALIĞA RASTLADIM.

HÂLÂ GÖRDÜKLERİME İNANAMIYORUM. BEREKET VERSİN Kİ HERŞEYİ FİLME ÇEKTİK. YOKSA KİMSE BİZE İNANMAZDI.
DAHA BİZİ BEKLEYEN NE ÇOK ŞAŞIRTICI ŞEY VAR KİMBİLİR? ŞİMDİ UZUN BİR YOLCULUK BİZİ BEKLİYOR. DENİZİN DERİNLİKLERİNDEKİ GİZLERİ KEŞFEDECEĞİZ!
SON

ÖYKÜ

DEMİRTAŞ CEYHUN

Belki Yarın Anlarlar...

Resimler: İsmail GÜLGEÇ

ÖYLE bir şeyi beklemediği için, sabah sabah babasının birden köpürüverip bağırması karşısında nasıl olmuştu? Daha "**Öğretmen sınıftaki kırık camlar için gene para istiyor.**" der demez, babası bağırıp çağırmaya başlamış, yapıştırıvermişti tokatı yüzüne.

Öfkeyle fırladı çıktı evden. Her şeyden nefret ediyordu. Onca çok sevdiği annesinden bile nefret ediyordu şu an. "**Yaşamak istemiyorum Allahım... Nefret ediyorum... N'olur, al canımı...**" diye ağlamaklı bir sesle mızırdanarak, sahile doğru indi. Çocuk aklıyla, annesinden babasından öç almak için okula gitmeyecekti. Okula gitmemeye karar verir vermez de, yoldan sapmış, sahile inmişti. "**Akılları fikirleri para...**" diye mırıldanıyordu habire de. "**Para, para, para... Bıktım vallahi. Sanki başka bir şey bildikleri yok. Yok, fasulyenin kilosu kaçaymış? Yok, etin kilosu kaçaymış? Karnımı nasıl doyururlarmış, haberim var mıymış? Bana ne?... Hıh...**"

Aylardan şubattı. Daha bahar gelmemişti ama hava da öylesine güzel, ılıktı ki bugün. Bir de yaman güneş çıkmıştı denizin üstünden. Dünyayı sapsarı ışığa boğmuştu. Gök de cam gibi, masmaviydi. Denizin çırpıntısız mavisiyle, göğün cam göbeği mavisi ufukta birbirine karışıveriyor, güneşin yaladığı yerler yer yer yeşile bile çalıyordu.

Ne ki, öfkesinden, hırsından, bütün bu güzelliklerin farkında bile değildi çocuk. Homur homur homurdanarak, annesinden babasından nasıl öcünü alacağını düşünüyor, olmadık şeyler kuruyordu. Onların inadına, ayakkabılarıyla suyun içinden yürüyordu, çakıl taşlarına tekmeler savuruyordu, çantasını fırlatıp fırlatıp atıyordu yerlere.

İşte, öfkenin körlüğüyle böyle dalmış gitmişken, birden nasıl oldu? Kalakaldı olduğu yerde.

Gerçekten de inanılır gibi değildi. Suyun içinde, çakıl taşlarının arasında ışıktan bir top vardı sanki. Denizin üstü sövle hafiften hafiften dalgalandıkça çakılların arasından bir ışık fışkırıyormuş gibi oluyordu tıpkı. Bir yanıp bir sönüyordu. Yalp yalp ediyordu. Bazan kıpkızıl kesiliyordu. Şekilden şekile giriyordu. Sanki büyülü bir şeydi.

Heyecandan yüreği gürp gürp atarak, korkuyla baktı kaldı bir an. Ne yapmalıydı acaba? Hem üzerine atılıp yakalamak istiyordu onu, hem de büyülü bir şey olmasından korkuyordu. Ya, dokunur dokunmaz kendini değiştirirse...

Ne var ki, merakını daha fazla da bastıramadı. Çocukların o umursamaz gözükaralığıyla, ama biraz da onu ürkütüp kaçırmaktan korkan bir dikkatle,büzülüp çömelerek usulca sokuldu, atılıverdi üstüne, iki eliyle birden avuçlarını, ışık gene fışkırınca yüzüne, sevinçten nasıl oldu? Dünyalar kendisinindi artık. İçi içine sığmıyordu. Kumların üzerine diz çökmüş, öyle avuçlarının içindeki şeye bakıyordu hayran hayran.

ARTIK mutluydu. Annesine babasına olan öfkesini, nefretini filan unutmuş gitmişti. Avucundaki şeyin kendisinden başka kimsede olmadığını düşündükçe daha da bir gururlanıyordu. Ve çocukça bir coşkuyla, herkese göstermek istiyordu sahip olduğu bu güzel şeyi.

Avuçlarının üzerine kapanıp kalması ne kadar sürmüştü, gerçekten çıkarabilmesi olanaksız.

İşte... Bir süre sonra, sahip olduğu şeyi herkese gösterme içtepisinin dürtüsüyle birden fırladı kalktı yerinden. Çantasını kumsalda unuttuğunun da farkına varamadan, koşturdu. Alı al, moru mor, soluk soluğa okula geldi. Ders başlamışmış nice önce... Öğretmen geç gelen öğrencileri sınıfa almazmış... Düşündüğü de yoktu, aldırdığı da yoktu. Telaşla daldı sınıfa.

— Öğretmenim!... Öğretmenim ... diye bağırdı sevinçle. Bakın, ne buldum! Sihirli bir ışık... Bakın, nasıl da şavkıyor ya!...

Öğretmen, bir anlık bir şaşkınlıkla, çocuğun çığlık çığlığa getirip, burnuna doğru uzattığı şeye şöyle bir göz ucuyla baktı bakmadı. Hışımla bağırmaya başladı sonra.

— Terbiyesiiiiz!... dedi. Avaz avaz bağırıyordu. Ulan terbiyesiz, diyordu, bilmez misin geciken öğrencileri sınıfa almadığımı? Hı? Defoool!... Çık dışarı!...

— Ama öğretmenim...

— Şuna bak, karşımda bir de konuşuyor!... Çık diyorum sana!... Çık dışarı, defol!...

— Ama öğretmenim...

Fakat sözünü bile bitirememişti. Ne olup bittiğini de anlayamadan, birden kendini kapının dışında buldu. Öğretmen, hışımla kolundan kavradığı gibi kendini fırlatmış atmıştı dışarıya.

GENE öylesine yıkılmıştı ki, öğretmenin bu davranışı karşısında da. Anlayamıyordu bir türlü. Kapının önünde dikilmiş, öfkeden zangır zangır titriyordu. Suçu neydi ki Yarabbi? Şimdi birden büyüyüverse... Kapıyı tekmeleyip sınıfa girse, öğretmenin ağzını burnunu kana bulasa... İç çeke çeke, böyle

olmadık şeyler düşünürken çaresizliğinin öfkesiyle, birden avucundaki ışığını anımsadı. O kargaşada düşürmüş olmayayım diye telaşlandı. Ama onun hâlâ avucunda olduğunu anlayınca da, sevindi, gene unutuverdi kinini, öfkesini. "Hıh" dedi burnundan tıslayarak, "sınıfa geç gelen öğrencileri almazmış..." Küçümser küçümser, gene bir burnundan tısladı. "Zavallı" dedi dişlerinin arasından da. Ve koşa koşa indi merdivenleri. Bir solukta geçti bahçeyi. Çarşıya doğru koşmaya başladı. Ana caddeye çıkar çıkmaz da, bisikletiyle karşıdan gelen posta dağıtıcısı Vahap dayısını gördü. Sırtındaki içi mektup dolu kocaman çantasıyla habire pedallara basmaktan kan tere batmıştı adamcağız. Ama çocuk farkında bile değildi, yolun ortasına fırladı, bisiklete doğru koşmaya başladı.

— Bak ne buldum Vahap dayıı!... diye bağırarak, zorla durdurdu adamı. Bak, ne buldum, dedi gene, avucunu yorgun adamın burnuna doğru uzatarak. Gördün mü dayı? Büyülü ışığı buldum. Yiğenin peri kızının büyülü ışığını buldu bre dayı!...

Vahap dayı, öfkeli öfkeli homurdanarak, şöyle bir baktı bakmadı.

— Ulan deli soyka, dedi burnundan soluyarak, bunun için mi yolumdan alakoydun beni? Nerden buldun o pis şeyi? Gazoz kapağı mıdır, nedir? At elinden o pis teneke parçasını!...

Sonra da, "Tövbe Yarabbi... La havle..." filan diye mırıldanarak bisikletine bindi, çekti gitti.

Doğrusu, dayısının bu umursamazlığına, bu körlüğüne bozulmadı da değil çocuk. Ama, gene garip bir hoşgörüyle, burnundan tıslayarak, "yorgun" diye mırıldandı, bağışlayıverdi dayısını bir an sonra. "Bundan anlasa anlasa, Kerim amca anlar." diye geçirdi kafasından, ardından da, Amcasının aktar dükkânına doğru koşmaya başladı. Her şeyi alır satardı, Amcaaa!... Bak, ne buldum!... diye çığlığı bastı daha kapıdan.

Adamcağız önündeki hesaplara dalmış gitmişken, çocuğun sesine birden irkiliverince, az kalsın tezgâhtaki kahveyi üstüne döküyordu. Sinirlendi. Ama çocuğu tanıyınca öfkesi geçti. "Hay Allah layığını versin..." gibilerden mırıldanarak, gözlüğünü taktı, çocuğun burnuna doğru uzattığı şeyi meraklı meraklı inceledi. Bir şey anlayamadı fakat. Çocuğu kolundan tuttu, kapının önüne çıkardı. Gün ışığında inceledi bir kez de o şeyi. Kaşlarını çattı, dudaklarını büzdü, bıyıklarını çekiştirerek, düşünceli düşünceli baktı bir süre. Sonra da, kendi kendine konuşurmuş gibi;

— Antika bir şeye benziyor ya... dedi. Sustu. Fakat, para edeceğini de pek sanmam, diye ekledi ardından. Gözlüklerini çıkardı.

— Satmayacağım ki!... dedi çocuk birden öfkeyle.

Hışımla döndü, fırladı çıktı dükkândan. Gözleri dolu dolu olmuştu. Kâh kendi kendine kargışlar yağdırarak, kâh dayısına, amcasına verip veriştirerek, anlatılamaz bir bozgunda bocalar dururken, birden babasını anımsadı. Sevindi. Babası mutlaka bu sihirli ışığı görür, değerini anlardı. Sabahki kavgalarını filan da unutmuş gitmişti. Mal müdürlüğünün tahta merdivenlerini güm güm öttürerek, patır patır çıktı, sevinçle daldı babasının da çalıştığı odaya.

— Baba, baba!... dedi. Bak, ne buldum? Büyülü bir şey!...

Başına birikiverdiler memurlar. Önce meraklı meraklı incelediler avucundaki şeyi. Ama sonra nedense alay etmeye başladılar. Kimi; "Orhan efendi, diyordu, hadi gene işin iş... Oğlun öyle bir defineye bulmuş ki..." Kimi; "Gözün aydın Orhan efendi..." diyordu açıkca gırgır geçerek. Kıkırdaşıp, gülüşüyorlardı.

Babası, galiba arkadaşlarının böyle alaylı alaylı konuşmalarına sinirlendi.

— Ders saatinde ne geziyorsun ulan it buralarda? dedi, tokadı yapıştırdı gene yüzüne. Kovaladı.

ÇOCUK artık iyice yılmıştı. İki gözü iki çeşme ağlaya ağlaya koşuştu geldi eve. Pek de umudu kalmamıştı ya, gene de hiç olmazsa bu büyülü ışığını annesi görsün istiyordu.

Mutfakta bir şeyler yapıyordu annesi. Usulca sokuldu yanına.

— Bak, ne güzel bir şey buldum anne, dedi yalvarır yalvarır.

Annesi de, tıpkı ötekiler gibi, yorgun argın, başını işinden alıp, şöyle bir göz ucuyla baktı bakmadı. Ama birden telaşlandı.

— Sakın, zehirli bir böcek filan olmasın o? diye bağırdı. Nerden buldun o pis şeyi, at!... dedi ardından da.

Annesinin de avucundaki o olağanüstü güzel şeyi görememesine öylesine bozulmuştu ki... Sanki birden zindana kesmişti dünya.

Küskün küskün, ayaklarını sürüyerek çıktı mutfaktan, Avuçlarını göğsüne bastırarak, gitti, sokak kapısının eşiğine büzüldü oturdu. Hiç kimseyi sevmiyordu artık. Hiç kimseye güvenmiyordu.

Öyle yalnız hissediyordu ki kendini. Sanki o büyülü ışığa sığınmak istermiş gibi, avuçlarını gözlerinin önüne doğru kaldırdı, usulca açtı, yüzünde mutlu bir gülümseme, daldı gitti.

Nice sonraydı. Yanına usulca sokulmuş, tıpkı kendisi gibi, öyle hayran hayran avucundaki ışığa bakan bir çocuğun farkına varınca, korkuyla irkildi. Sıkı sıkı yumup göğsüne bastırıverdi avuçlarını. Biraz dikleşti.

— Yok bir şey, dedi korkuyla. Ne bakıyorsun?

— Ama gördüm... dedi o çocuk, hayretle. Ne güzel şey o böyle? Büyülü mü?

Bir an için kuşkulanmadı da değil hani çocuktan. Ama kuşkusu çok sürmedi. Sevinçten gene genişleyivermişti içi. O yabancı çocuğu öylesine kendisine yakın buluyordu ki şu an, ne garip...

— Gene göstersene, diyordu o çocuk.

Avuçlarını çocuğa doğru uzatarak, usulca araladı. Birlikte üzerine eğildiler.

— Ne kadar güzel... diye mırıldandı o çocuk gene.

— Ama kimse anlamadı ki... dedi hüzünlü hüzünlü.

— Kimse anlamadı mı?

Kimse anlamadı ya...

— Yarın anlarlar ama, dedi o çocuk, yüzünde garip bir gülümsemeyle.

Işığın üzerine kapaklandılar. Öylesine mutluydu ki şu an çocuk, hem böyle büyülü bir ışığı, hem de o büyülü ışığını görebilen bir arkadaşı olduğu için.

— Doğru, diye mırıldandı. Belki yarın anlarlar...

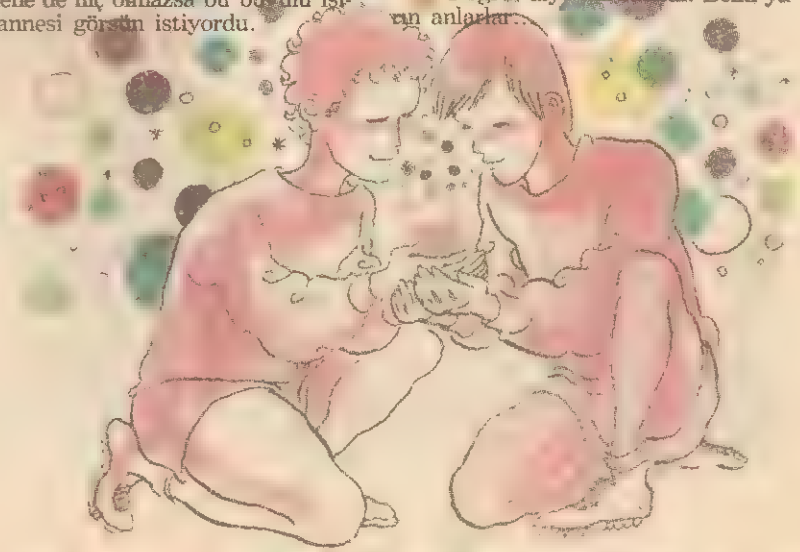

DEMİRTAŞ CEYHUN

*Günümüz öykü ve roman yazarı. 1934'te Adana'da doğdu. Öğrenimini İstanbul'da Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Mimarlık Fakültesi'nde tamamladı. Bir süre mimarlıkla uğraştı. Bugün yalnızca yazarlık yapıyor. Edebiyata 1955 yılında başlayan Ceyhun, 1970 TRT Başarı, 1973 Sait Faik Öykü, 1975 Türk Dil Kurumu Öykü ödüllerini kazandı. Başlıca eserleri şunlar: **Tanrıgillerden Biri, Sansaryan Hanı, Asya, Çamasan, Apartman, Ada'nın Kuşu, Babam ve Oğlum.***

ORMANLAR KRALI ROBİN

Yayın Hakkı (copyright): Editions Lombard-Milliyet Yayın A.Ş.

BİLMECE
BULMACA
OYUN

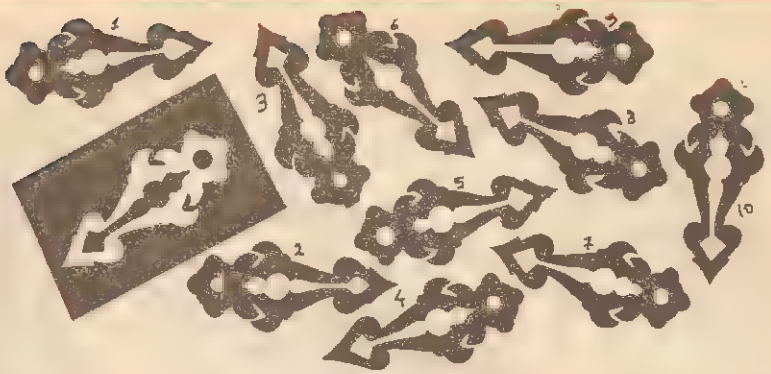

YELKOVAN: Üstteki yelkovanlardan hangisi soldaki kareden çıkarılmıştır?

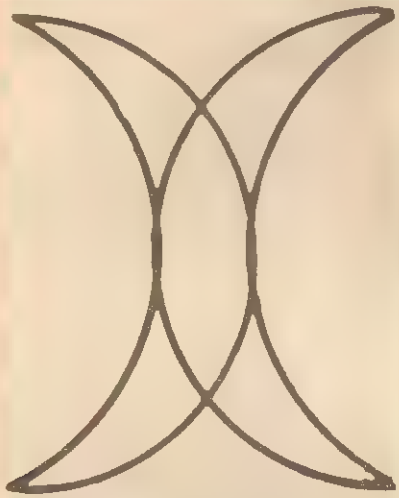

İKİZ AY: Elini kaldırmadan ve aynı yerden iki kez geçmeden üstteki şekli çizebilir misin?

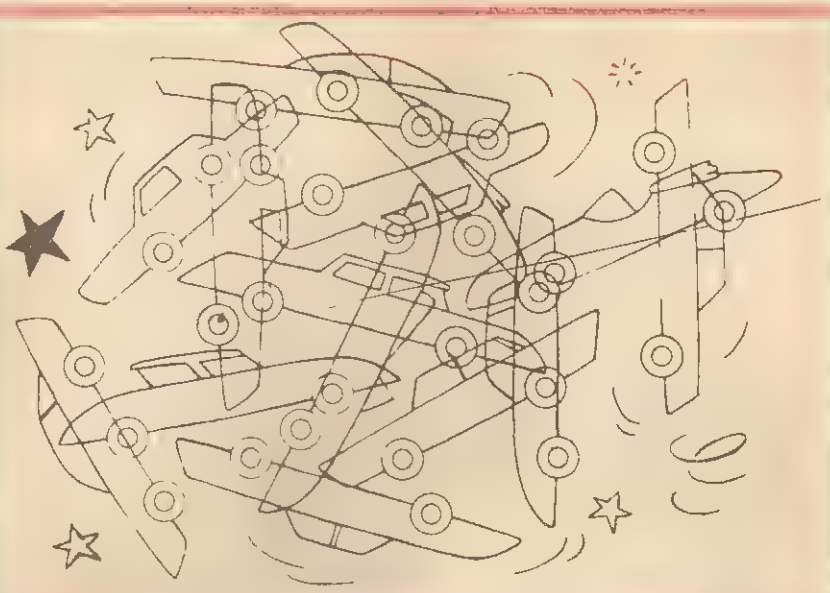

ARABALAR: Üstteki arabaların sayısını bulabilir misin?

8 FARK: İki resim arasındaki sekiz farkı bulabilir misin?

BİLMECE
BULMACA
OYUN

İKİ ÇİZGİ: kalemini hiç havaya kaldırmadan, üstte gördüğün çizgilerin hepsinin üstünden geçen iki düz çizgi çizebilmek için nereden başlaman gerek?

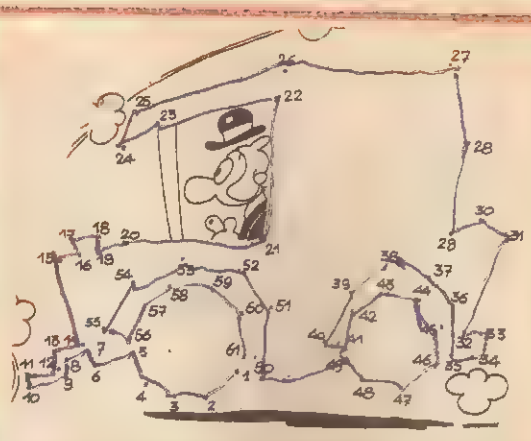

Noktaları birleştirelim bakalım ne çıkacak?

KAYIP EŞYALAR: Üstteki odada darmadağınık duran eşyalardan üç tanesi, oda toplandıktan sonra kaybolmuş (yanda). Kayıp eşyalar neler?

TEMEL BİLGİLER ANSİKLOPEDİSİ

Bize gelen mektuplardan, kimi okurlarımızın "TEMEL BİLGİLER ANSİKLOPEDİSİ"nin önceki fasiküllerini alamadıklarını öğrenmiş bulunuyoruz. İstediğiniz fasiküllerin karşısındaki kutuya "X" işareti koyun. İstek fişini kestikten sonra, eksiğiniz olan fasiküllerin tutarı kadar da posta pulu ekleyerek, adresimize postalayın. Ansiklopedi fasikülleriniz hemen adresinize postalanacaktır.

ANSİKLOPEDİ İSTEK FİŞİ 2

Adım ve Soyadım:

Adresim:

Sayfa No: 1-8 ☐	*Sayfa No* 9-16 ☐	*Sayfa No:* 17-24 ☐
1. Fasikül	*2. Fasikül*	*3. Fasikül*

DEMİR ATIN! KÖPRÜYÜ İNDİRİN!
BEN GİDİP BİR BAKAYIM.
BİR ŞEYLER OLUYOR AMA NE?
HAYRET! GİDİP KENT MERKEZİNE BİR BAKALIM.
ŞURADAN GÜRÜLTÜLER GELİYOR.
NE VAR? N'OLUYOR?
MİSİSİPİ YÜKSELİYOR! BİRAZDAN KENT SULAR ALTINDA KALACAK! HERKES DAĞ ETEĞİNE DOĞRU KAÇIYOR.
DİNNNG! DONNNG
GEÇ OLDU! GİTMEM GEREK!
AZ SONRA...
BİZ DE ZAMAN YİTİRMEYİP, HEMEN YOLA ÇIKSAK İYİ OLACAK.

ERTESİ SABAH..
OLAHH! MİSİSİPİ NE YAPIYOR, GİDİP BİR BAKALIM.
!
KIYI YOK OLMUŞ GALİBA?
EVET. HER YANI SEL BASMIŞ. MİSİSİPİ HEP YAPAR BUNU.
PEKİ NEHİR YATAĞINDA GİTTİĞİMİZ NEREDEN BELLİ? KIYI GÖRÜNMEYİNCE NEYİ İZLİYORSUNUZ?
A...A-
NE VERDİYSE GİDİYORUZ. BELKİ DE ŞİMDİ PATATES TARLALARI ÜZERİN-DEYİZ, KİMBİLİR!..
HİÇ UNUTMAM BİR SEFE-RİNDE.
ÇAY, PATRON?
ORASI PEK DERİN DEĞİL, GALİBA.
TATİLE GÖNDERMİŞİM. YOKSA
SAN OLACAKTIK.
GALİBA NEHİR YATAĞINDAN ÇIKTIK.
AĞAÇLARIN TEPESİNDE BULACAĞIZ BU GİDİŞ-LE.

PAN!
PAN!
GEMİNİZİ ÇEKİP ARAZİMDEN DEFOLUN GİDİN! NE BU BE? HER GEL BASKININDA AYNI ŞEY! BIKTIM!
!
!
MERHABA SAM! MİSİSİPİ NEREDE KALDI TARİF EDER MİSİN?
HER YER MİSİSİPİ OLDU AMA KAYRO'YA GİTMEK İSTİYORSANIZ, DEMİR YOLUNU İZLEYİN, RİVERVİL'DEN SAĞA DÖNÜN!
HAV!
ŞİMDİ ÇEKİP GİDİN! YOKSA KÖPEĞİ ÜZERİNİZE SALARIM!
DEMİRYOLU BOYUNCA İLERLEMEMİZ YILIN OLAYI OLACAK!
KARA TREEN GELMEZ M'OLA"
SONUNDA RİVERVİL İSTASYONUNA GELDİK
EYVAH! NEHİR ALÇALIYOR!

BÖYLECE PAPATYA YOLUNA DEVAM EDİP GİTTİ..
KAİRO
PAPATYA
EĞER MİSİSİPİ-NİN YATAĞINI BULAMAZSAK, EVLERİN ÜZERİNDE ŞIP DİYE KARAYA OTURURUZ.
PAPATYA
PAPATYA
TAMAM! SONUNDA NEHİR YATAĞINI BULDUK!
PAPATYA
PAPATYA
NEREDEN BELLİ BULDUĞU-MUZ?
BİR SAATTİR NE BİR EV, NE BİR AĞACA TOSLADIK. YETMEZ Mİ?
ŞURAYA BAKIN!
ABES GEMİSİ! BİZİ GEÇMİŞ GİTMİŞ!
TARLALAR ÇAYIRLAR BİZE ZAMAN KAYBETTİR-Dİ!
ABES GEMİSİNDE YENİ KOMPLOLAR HAZIRLANIYORDU.
BUNUN ÇALIŞA-CAĞINA EMİN MİSİN?
BENİM BOMBALA-RIM HER ZAMAN PATLAR, KAPTAN! BOŞUNA BANA ÇATAPAT HARRİS DEME-MİŞLER! GÖRECEKSİN, PAPATYA GEMİSİ PARAM-PARÇA OLA-CAK!

Sürecek

JAGUARLAR DA ÖLÜR

EL Bravo'nun canı sıkılıyordu. Yaşama, yoksul bir kulübede, Luiz Velez adlı küçük bir çocuk olarak başlamıştı. Amansız bir uğraşı ve sonsuz bir sabır, akılalmaz bir dayanıklılıkla harman etmiş ve balta girmemiş ormanda dev bir çiftlik yaratmayı başarmıştı. Bu yüzden, çiftliğinin çevresindeki Kızılderililer, El Bravo (Güçlü Adam) adını takmışlardı ona. Pek çok kabile reisi gibi, Kartal Pençesi de El Bravo'nun kan kardeşi olmakla övünüyordu. Ama biraz silik bir reisti Kartal Pençesi. Kabilenin büyücüsü İso, parmağında oynatıyordu onu. Hatta daha çok İso'nun sözü geçiyordu. Jaguar adam olarak tanıtmıştı kendisini. Kızılderililer, onun istediğizaman Jaguara dönüşebileceğine inanıyorlardı. Bu inancı paylaşmayan tek kişi, El Bravo'ydu ve son günlerde çiftliğindeki koyunlar ve inekler, sık sık Jaguarların saldırısına uğruyordu. Bu konuyu araştırmak üzere Kartal Pençesi'nin kabilesine gelmişti. Gece yarılarında hayvanlarının Jaguarlar tarafından parçalandığını söyleyince, büyücü İso, "Buna sebep kuraklıktır" dedi. "Yeterince yağmur yağsaydı, Jaguarlar ormandan çıkmazdı."

"Ama senin adamların son derece sağlıklı ve iyi beslenmiş durumdalar" dedi El Bravo, kendilerini izleyen Kızılderilileri göstererek.

"Avlanmak için çok uzaklara gittiler de ondan. Üstelik, şansları da iyiydi."

"Bugüne değin her kuraklıkta, halkınıza gerektiği kadar et verdim. Ama bu kez kimsenin bana gereksinim duymayacak kadar besili olduğunu görüyorum... Ne zaman isterseniz et veririm size, ama hırsızlardan nefret ederim. Dostlarına, Jaguarlara söyle. Adamlarıma silah dağıttım ve bir jaguarla karşılaştıkları anda tetiğe basmaları emrini verdim."

El Bravo, kan kardeşi Kartal Pençesi ile vedalaşarak çiftliğine döndü. Ertesi gece, kahyası Perez öldürüldü. Zavallı adamın yanaklarında bir jaguar pençesinin izleri vardı. El Bravo, olayın geçtiği yerde dikkatli bir araştırma yaptı. Ama bir jaguarın ayak izlerini bulamadı.

El Bravo, ormanın içinden, İso'nun köyüne doğru yürüdü. Günlerdir tek damla yağmur düşmemişti. Küçük bir su birikintisinin çevresinde küçük canlılar can çekişiyor, ağaçlar ve öteki bitkiler hasretle yağmuru bekliyorlardı.

Az sonra köye geldi ve doğruca İso'nun çadırına yürüdü. Boynuna, jaguar dişlerinden bir kolye takmış olan büyücü önünde duran adama başını kaldırıp bakmadı bile.

El Bravo, "Dün gece bir adamın öldü İso" dedi. "Bana ne bundan?"

El Bravo, adamın kolyesindeki jaguar dişlerini okşadı.

"Galiba dostlarını uyarmayı unuttun."

"Adamlarına silah dağıttığını söylemiştim. Niye ateş edip vuramamış canavarı?"

İnsan öldüren katilleri sevmem İso. Zavallı Perez başaramamış ama benim başaracağımdan kuşkun olmasın. Sana daha önce söyledim. Jaguarlarını çiftliğimin çevresinden çek."

"Ben de sana söylemiştim. Jaguarları buralara getiren ben değilim. Kuraklık neden oldu buna."

"Canın isterse yağmur yağdırabileceğini iddia edip durursun. Haydi bakalım, göster gücünü. Ya da palavracının biri olduğunu itiraf et."

"Madem istediğim yağmurdu, niye daha önce söylemedin?" dedi İso. "Eğer sahiden istediğin buysa, iki gün sonra geceyarısı nasıl yağmur yağdıracağımı görmek üzere ormandaki subaşına gel."

"Geleceğim" dedi El Bravo ve çiftliğine döndü." "İso çılgının biri olabilir ama doğanın yapısını da çok iyi biliyor" diye düşündü yolda. Gerçekten de havada belirli bir değişim vardı. Yağmur, bugün yarın yağmak üzereydi. Büyücüye yaptığı tekliften dolayı bir pişmanlık duymaya başladı. Eğer yağmur yağarsa, İso'nun, halkı üzerindeki etkisi daha da artmış olacaktı. Eğer El Bravo gitmez ve yağmur da yağmazsa, Kızılderililer, söz verdiği yere gelmediği için yağmur yağmadığını düşünecekler ve onu suçlayacaklardı.

Daha da önemlisi, oraya gittiği takdirde sonucu görememesi de mümkündü. Zira aslında bir katil olan büyücü İso, onu yağmur Tanrısı'na kurban etmek için öldürtebilirdi.

İKİ gece sonra, saatlerin 12'yi vurmasına kısa bir süre kala, El Bravo ormandan gelen jaguar çığlıklarıyla irkildi. Üstelik tamtamlar da o güne dek duymadığı denli gürültülüydüler. El Bravo , adamlarına hiçbir şey söylemeden silahını aldı, kemerinin arasına uzun bir bıçak soktu ve karanlıklarda kayboldu. Subaşına geldiğinde, kabilenin erkeklerinin tamtamların oluşturduğu bir halkanın çevresinde çılgınca dans et-

Baştarafı 19. sayfada

tiklerini gördü. Ortada yanan dev ateşin alevleri, parlak vücutları üzerinde ürkünç gölgeler oluşturuyordu. Ansızın dans durdu ve insanın yüreğini ürperten görüntüsüyle İso ortaya çıktı. Kafasına bir jaguar maskı geçirmişti. Boynundan göğsüne sarkan kolye, jaguarın düşmanına aman vermeyen sivri dişlerinden oluşuyordu. Kollarında da, yine jaguar kuyruğu ve vücudunu örten post, büyücüye tam bir kan içici kişiliği kazandırıyordu.

Tamtamlar, büyük coşkuyla gürlerken, o da avına yaklaşan bir jaguarı andıran hareketlerle dansına başladı. Düşsel kurbanının çevresinde sinsice dolaşıyor, ara sıra pençe atıyor ve korkunç sesler çıkarıyordu. Kızılderililer büyülenmiş gibiydiler. Büyük bir saygı ve korku içinde İso'yu izliyorlar, her an avının üzerine atılmasını bekliyorlardı.

El Bravo, saklandığı çalılığın içine iyice sindi. Katil büyücünün amacını anlamıştı. İso, kendisini görmemişti henüz. Ama görse bile hemen öldürmeyecekti. Kızılderililerin inançlarına göre, büyücünün tam saatinde Yağmur Tanrısı için bir kurban kesmesi gerekiyordu. İso, havadaki sıcaklığın iyice arttığının farkındaydı. Bu da yağmurun yolda olduğunun göstergesiydi. Ama El Bravo'yu da vaktinden önce öldüremezdi. Çünkü kurban töreninin hemen ardından ilk damlalar düşmezse, halkının kendisine olan inancı büyük ölçüde azalırdı. Bu nedenle, ilk gökgürültüsünü duyduğu anda avının üzerine atılacak, onun kanını yere dökerek düşen yağmur damlaları ile birlikte halkına gücünü bir kez daha kanıtlamış olacaktı. Bir yandan, dansını sürdürürken, bir yandan da çevresini iyice tarıyor, geldiğine kesinlikle inandığı düşmanının bulunduğu yeri saptamaya çalışıyordu.

Tam o sırada dolunay çıktı. Bulutların bir an için aralanmasıyla gerçekleşen bu doğal ışık, El Bravo'nun kemerindeki parlak bıçağa vurdu ve çalılıkların arasından bir ışıltı yükselip kayboldu. Bu kadarı, İso için yeterliydi. Düşmanının yerini öğrenmişti. Şimdi yapılacak tek şey iyi bir zamanlamaydı.

Ay, yeniden bulutların arasında kaybolurken, tamtamlar da iyice hızlandılar. Aynı anda boğucu sıcaklık birden yerini hafif bir esintiye bıraktı. El Bravo, saklandığı çalılıkların arasındaki yaprakların titreşmeye başladıklarını ayrımsadı. Tüm bedenini saran ter de ağır ağır soğuyarak yerini tam bir ürpertiye bıraktı. En kritik an yaklaşmak üzereydi. Çok geçmeden gök gürleyecek ve yağmur damlaları yere düşmeden İso saldırıya geçecekti. Az önceki dolunay sırasında keskin gözlerinin kendisini görmemiş olması olanaksızdı.

O sırada, büyücü de El Bravo'nun saklandığı çalılığın çevresinde dolanmaya başladı. Kızılderililer, Yağmur Tanrısı'na kurban verme saatinin yaklaştığını anlamışlardı. Az sonra, Tanrı adaklarını kabul edecek ve dökülen kanın karşılığı olarak onlara günlerdir bekledikleri bol suyu gönderecekti. İso'ya güvenleri sonsuzdu.

Büyücü İso, bir el hareketiyle tamtamları susturdu.

Alabildiğine bir sessizlik kapladı ormanı. Yapraklar arasında dolaşan rüzgârın ayakseslerinin dışında çıt çıkmıyordu. Hem İso, hem de El Bravo, kurulu bir yay gibiydiler. El Bravo, bir an tüfeğini ateşleyip büyücüyü vurmayı düşündü. Ama beklenen yağmur inmediği

taktirde, tüm kızılderililer, bunun sorumluluğunu ayini bozan beyaz adama yükleyecekler ve korkunç bir öfkeye kapılacaklardı. Bu da yöredeki tüm beyazların büyük bir tehlikeye atılması demekti. Gözü dönmüş kızılderililer, çok sayıda masumu öldürebilirlerdi. Hayır, yağmurdan önce vuramazdı büyücüyü. Hem bir katile cezasını vermek de onun değil adaletin işi olmalıydı. En iyisi yağmur düştükten sonra bir yolunu bulup onu etkisiz hale getirmek ve sonra da adalete teslim etmekti. Ancak bunu başarabilmek için de hayatta kalması gerekiyordu.

Tam o sırada korkunç bir gök gürültüsü duyuldu. İlk damlaların düşmesi an meselesiydi artık. Büyücü İso, bir jaguar çevikliğiyle çalıların arasına daldı.

Ve hiç beklenmedik bir şey oldu.

EV bir yılan, uzun süredir çalılığın hemen arkasındaki ağacın yüksek dallarından, El Bravo'yu süzüyordu. Önce saldırıp saldırmama konusunda kararsız kalmıştı. Çünkü çalılıkların arasındaki yaratık hiç kıpırdamadan duruyordu. Şimdilik bir tehlike yaratması söz konusu olamazdı. Üstelik kendisi için de yutamacağı denli büyük bir lokmaydı bu. Ama yine de bir güvenlik önlemi olarak tam bir yılan sessizliğiyle, dalların arasında çalılığa doğru süzülmeye başladı. Tam çalı yapraklarına ulaşmıştı ki, garip bir yaratığın korkunç bir çığlıkla dalların arasına daldığını gördü. İşte bu gerçek bir tehlike olabilirdi kendisi için. Hızla hedef değiştirdi ve İso'nun boynuna dolandı. Saniyenin onda biri kadarlık bir süre içinde, zehirli dişini büyücünün şahdamarına geçirdi. O, salgı bezindeki tüm zehirli kurbanının bedenine aktarırken, büyücü İso'nun az önceki avcı jaguar çığlığı, ölümün eşiğindeki bir zavallının can çekişen haykırışlarına dönüştü.

Kızılderililer, büyük bir şaşkınlık içinde ne yapacaklarını bilemez bir durumdayken El Bravo hızla

yerinden fırladı. Belindeki bıçağı çekti ve hâlâ İso'nun boynunda dolanmış bir durumda olan yılanın kafasını koparttı.

Ve aynı anda ortalığı gündüze çeviren bir şimşek çaktı. Kızılderililer, bir anlık aydınlığın içinde, elinde yılanın kafasıyla dimdik duran El Bravo'yu gördüler. Büyücü İso ise yerde can çekiştiriyordu. Bir saniye sonra da yağmur bardaktan boşanırcasına yağmaya başladı.

El Bravo, elinde yılanın başı olduğu halde, kızılderililere döndü.

"Yağmur Tanrısı, adağımı kabul etti. Döktüğüm kan yerini buldu ve yağmur geldi. İso ise yağmur yağdıramadı ve büyücülüğünü kötüye kullandığı için Tanrılar tarafından ölümle cezalandırıldı."

Kızılderililer, kenara çekilerek Bravo'ya yol verdiler. Yağmur, o denli şiddetliydi ki, sanki gökyüzü, hazinesindeki tüm suları yeryüzüne göndermek istiyormuş gibiydi. El Bravo hızlı adımlarla yürümeye başladı. Toprak patika, küçük çapta bir nehre dönmeye başlamıştı bile.

Kızılderililerin reisi Kartal Pençesi, Büyücü İso'nun cesedini ayağıyla yolun kenarına itti. Artık o da gücüne kavuşmuş, kandökücü büyücünün etkisinden kurtulmuştu. Halkını kendi istediği biçimde yönlendirebilecekti bundan sonra. İso'ya bağlı olan jaguar adamların tüm cesaretleri ise gördükleri karşısında yitip gitmişti.

Kartal Pençesi omuzunun üzerinden dönüp karanlıkların içinde kaybolmaya yüz tutan El Bravo'ya bağırdı:

"Yolun açık olsun kardeşim. Sana çok şey borçluyuz."

ARMAĞAN YAĞMURU

RENKLİ TELEVİZYONLAR
BİLGİSAYARLAR ● MÜZİK SETLERİ
ÇALIŞMA ODASI TAKIMLARI ● FUTBOL TOPLARI ● ZEKÂ OYUNCAKLARI
ANSİKLOPEDİLER ● SÖZLÜKLER
EŞOFMANLAR DAĞITIYORUZ...

Kupon sayıları tamamlanan, "SÖZLÜK", "SULUBOYA TAKIMI", "PASTEL BOYA TAKIMI" "ANSİKLOPEDİ", "FUTBOL TOPU", "ZEKÂ OYUNCAKLARI" ve "EŞOFMAN' kuponlarını, en kısa sürede **"Milliyet Çocuk Dergisi, Armağan Yağmuru, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 Cağaloğlu-İSTANBUL"** adresine yollamanız gerekiyor.

Dördüncü Kuponlarınız

Hemen anımsatalım: okurlarımızın, hangi çekilişlere katılmak istiyorlarsa her çekilişe ait kuponları, ayrı zarflara koyup, zarfların üzerlerine de katılmak istedikleri çekilişin adını yazarak en kısa sürede bize ulaştırmaları gerekiyor

MÜZİK SETİ KUPONU 4

8 KUPON

★ BİLMECE ★ BULMACA ★ OYUN

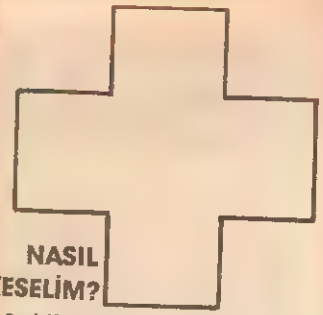

NASIL KESELİM?

Şekli yalnızca iki yerinden keserek beş parçaya ayırabilir misin?

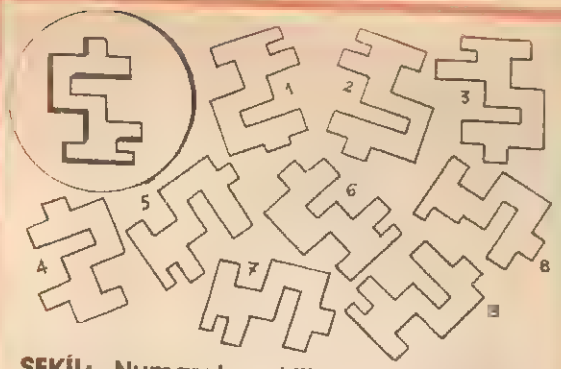

ŞEKİL: Numaralı şekillerden hangisinin dairenin içinden alındığını bulabilir misin?

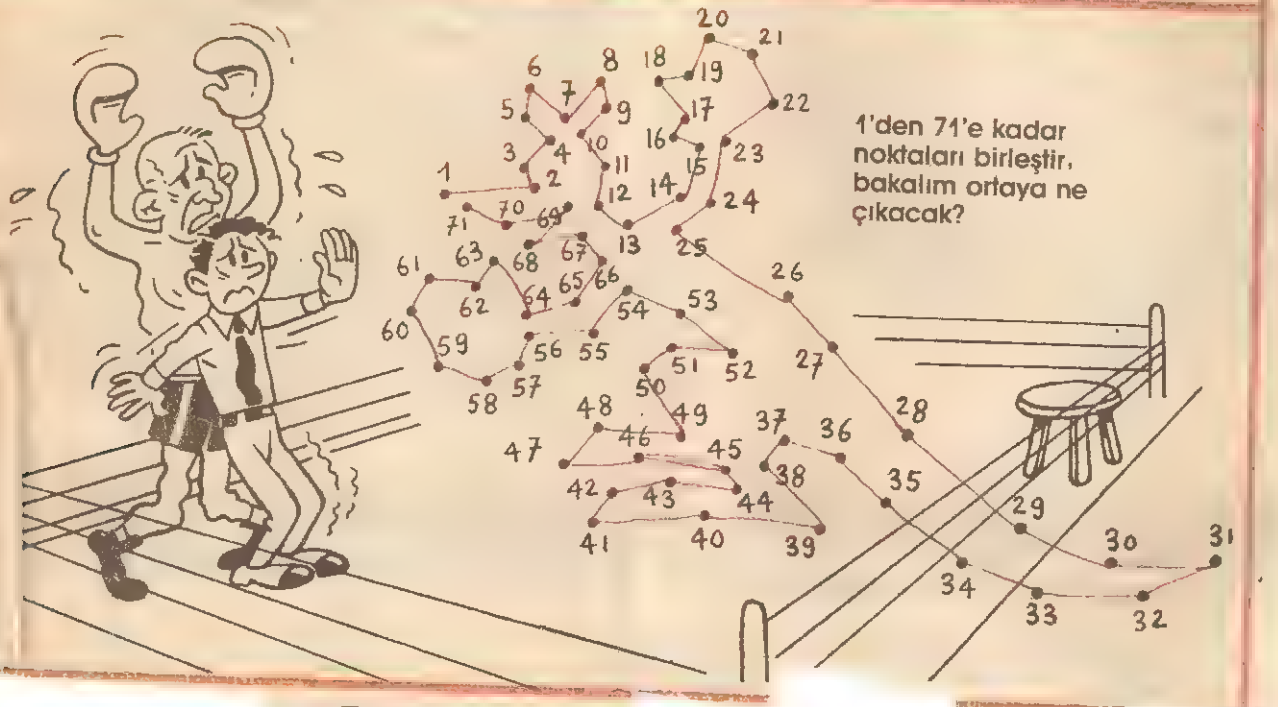

1'den 71'e kadar noktaları birleştir, bakalım ortaya ne çıkacak?

BEŞLER ÇETESİ

Demir Baron'un Sofası

ELİNE GEÇEN BELGELERİ İNCELEYEN BARON ONA OYNAMAK İSTEDİKLERİ OYUNUN FARKINA VARDI...

BU BELGELER SUÇLUYU HEMEN HAPİSE YOLLAR.

ONU HAPİSE YOLLAMAK NE İŞE YARAR... BAŞKA FİKRİM VAR...

ALO !.. NASILSINIZ BEYİM! BEN DEMİRBARON. ELİMDEKİ BELGELER, YANGINI SİZİN ÇIKARDIĞINIZI AÇIKÇA KANITLIYOR.

BİR SAAT İÇİNDE BU BÖLGEYİ TERKETMEZSENİZ BELGELERİ KARAKOLA TESLİM EDECEĞİM.

BAY BARON, YEMEK HAZIR. BUGÜN İÇİN KÜÇÜK BİR ŞÖLEN GEREKİR DİYE DÜŞÜNDÜM.

İYİ YAPMIŞSIN. AÇLIKTAN ÖLÜYORUZ ZATEN!

ARALARINDA GÜZEL BİR DOSTLUK KURULMUŞTU. BU ARADA BARONUN İNSANA BENZEYEN ROBOTLARININ SERVİS YAPIŞINI HAYRANLIKLA İZLEDİLER.

-BU ARADA OTELDE ÖNEMLİ BİR TELEFON KONUŞMASI YAPILIYORDU...

ALOOO... BANA HEMEN ARİSTO'YU BAĞLAYIN. ÇOK ÖNEMLİ

ALO, SEN MİSİN ? HEMEN GÖRÜŞMEMİZ GEREK, BİR YAŞLI BARON BOZUNTUSU, BİR CÜCE VE BEŞ YUMURCAĞA İYİ BİR DERS VERMEM GEREK.

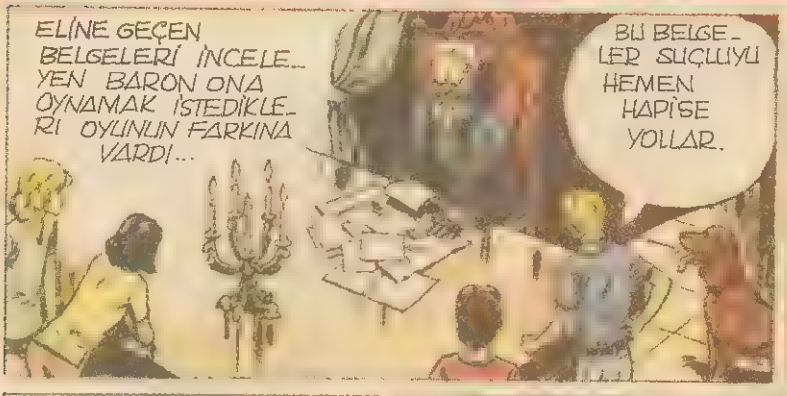

Yayın Hakkı (copyright) Hachette-Milliyet Yayın A.Ş.

ERTESİ SABAH, BEŞLER NEŞE İÇİNDE ÇALIŞMAYA KOYULDULAR.
HEEY, HAKSIZLIK BU! ŞU SENİN HAYLAZ DAGO HEM ÇALIŞMIYOR, HEM DE YEMEK ARTIKLARINI KEMİRİP DURUYOR.
OLABİLİR! ONUN CANI PATLICAN MI? SEN DÜN DÖRT TANE BİRDEN ÇİLLİ-TALI PASTAYI, MİĞFERE İNDİRİNCE İYİYD DEĞİL MİYDİ?
HİÇ ÜZÜLMEYİN DOSTLAR! BOL BOL PASTA VAR. BU SABAH, YENİDEN HAZIRLADIK SİZİN İÇİN.
YUPPİİİ! TADI DAMAĞIMDA KALMIŞTI..
BUGÜNLÜK, BU KADAR ÇALIŞMA YETER. DÜN SİZE SÖZ VERMİŞTİM. ANIMSADINIZ MI?
KARE ASTI'NI GÖRMEK İSTEMİŞTİNİZ. İŞTE BUYRUN!
HARİKA!
NE GÜZEL... ACABA ÇALIŞIR MI?
NE DERSEM YALAN OLUR, OĞLUM...
HİÇ DEĞİLSE, BİR GÜZEL TEMİZLEYELİM!
ONU ESKİ HALİNE DÖNDÜREBİLİRİZ. SİZE SEVE SEVE YARDIMCI OLURUZ
BU TEKLİFİNİZ BENİ ÇOK SEVİNDİRDİ ÇOCUKLAR SEN NE DERSİN DOSTUM?
EFENDİM, SİZ DE BİLİYORSUNUZ Kİ, YILLARDAN BERİ EN BÜYÜK DİLEĞİM BU!

?

NEŞE İÇİNDE, UNUTULMAZ SAATLER GEÇİRDİLER...

HAZIR MISIN?

HAZIRIM!

HAYDİ ÖYLEYSE ÇALIŞTIR BAKALIM, KARE ASI ESKİSİ GİBİ UÇACAK!

PRRRBRANG

VE AKŞAM...

BOZUK YERİ ONARDIM BİR KEZ. DAHA DENEYEBİLİRİZ...

BEN HAZIRIM EFENDİM..

BRROOOARRRR

YUPPİİ!.. BAŞARDI!

SMACK

?

AMA, O SIRADA, TREN İSTAS-YONUNDA...
SİYAHLARA BÜRÜNMÜŞ, GARİP GÖRÜNÜMLÜ BİR ADAM MERDİVENLERDEN İNİYORDU..
GRIISS
SELAM ARİSTO!
GEÇ KALAN SENSİN!
HAVA ATMAYI BIRAK DA BİN ÇABUK... ÇOK İŞİ-MİZ VAR!
RROARR

Sürecek

EKSİK FASİKÜLLERİ GÖNDERİLEN OKURLARIMIZ

Güler Aydın (Kars), Fikret Aktan (Gaziantep), Bülent Gür (Adana), Bülent Sönmez (Hatay), Barış Aydınsoy (Bursa), Şevket Çiçek, Hakan Bilgi, Harun Ayan, İlhan Kılay (Kocaeli), Murat Acar, Volkan Arıkan (Denizli), Mehmet Karadoğan (Bilecik), Nihat Can (Kırklareli), Ömer Faruk Şener (İskenderun), Serkan Yamanoğlu (Ödemiş), Kerim Acar (Erzurum), İlke Aykanat (İzmir), Mahmut Yorulmaz (İzmir), İdris Yorulmaz, Talip Doğan (Kırşehir), Ali Yılmaz (Ankara), Birgül Erkan (Ankara), Emre Gülhan (Ankara), Fuat Çoban (Ankara), Mehmet Öz (Antalya), Metin Ertürk (Zonguldak), Oktay Demirci (İzmir), Murat Kadri Yılmaz (İstanbul), Ömer Akçay (İzmir), Mehmet Kaçar, Ayşe Yalaz (İstanbul), Cafer Korlu (Tokat), Bülent Demirbilek (İzmir), Canan Tuncer (İstanbul), Derya Öz (Balıkesir), Murat Akyol (Gaziantep), Murat Tartan (Rize), Levent Şahin (Ordu), Mehmet Tuna (Kayseri), Sabri Duman (İzmir), Dursun Karaman, Mehmet Çağlar (İskenderun), Şeyki Yılmaz, M.Uğur Çetiner (Gaziantep), Ahmet Özgür (Urfa), Murat Dönmez (Adana), Seher Karakuş (İçel), Esra Tolunyürek (Manisa) Cemal Özdeğ (Adana), Ekrem Caner (Ankara), Süheylâ Aydın (Ordu), Necmi Halay (İstanbul), Erol Alakışlı (Erzurum), M.Murat Fındık (Mersin), Eyüp Kutlu (Tuzla), Seda Cesur (Muğla), İnci Tanyer (İstanbul), Senem Başoran (İzmir), Mustafa Gültekin (Adana), Ömer Akmancı (İstanbul), Belhan Kır (Mersin), Suna Çalıkuşu (Antalya), Zeki Adakurt (Diyarbakır), Cafer İlhan (Gaziantep), Yalçın Tura (Balıkesir), Turgut Ekinci (Trabzon), Yahya Ulamış (Erzurum), Mehmet Kurtoğlu (Hatay), Süheylâ Yaman (Ankara), Alakan Altınkuş (Uşak), Levent Yaman (Aydın), Mustafa Gençcan (Ankara), İsmail Haraçoğlu (İzmir), Emine İlpen (Sivas), Tahsin Pekdemir (Samsun), Yalçın Pekeroğlu (Adana), Nuri Yıldız (Ankara), Ömer Çetiner (Antalya), Özcan Coşkun (Adapazarı), Murat Çiçek (Ankara), Murat Kaya (Manisa), Özer Aydın (Kocaeli), Hakan Fahir (Bursa), Ali Çevik (Kütahya), Arif Abdulloğlu, Mehmet İlker (Gaziantep), Ufuk İçer (Ankara), Mehmet Ay, Mustafa Güçlü (Zonguldak), Osman Kızıltan (İzmir), Hakan Sezgin (Bandırma), Erkan Savaş (Siirt), Bülent Duygun (Ankara), Seher Kaldemir (Tokat), Rıdvan Çelik (Mardin), Orhan Güven (Gümüşhane), Rıdvan Gedik (Tekirdağ), Hilmi Öğenler (Mersin), Burhanettin Bayam (Bursa), Nurettin Anten, Bülent Sağ (Hatay), Fikret Şen (Bursa), Mehmet Büyükeli (Gaziantep), Erkan Öztürk (Giresun), İsmail Yozlak (K.Maraş), Mevlut Güneş (Ankara), Emeç Mercan (İstanbul), Nazan Kuşa (Tokat), Lâle Sever (Elâzığ), Ülku Dalan (Balıkesir), Bucak Yavuz (Manisa), Erdoğan Yanık (Ankara), Artam Tekin (Balıkesir), Erdoğan Tezel, Dudu Altınay (Antalya), Uğur Yastıman, Kaya Yenal (İskenderun), Aysel Yüce (Kayseri), Barış Özkan (Ankara), Beyza Yapıcı (Tokat), Tolga Güçoğlu (Aydın), Cem Kamber (İzmir), Akın Göksu (Tekirdağ), İsmail Kara (Antalya), Elif Zoru, Ömer Vanlı, Vahit Mert (İstanbul), Yeşim Tüzel (İstanbul), Saber Pakmer (Nazilli), Tahak Eren (Antalya), Osman Kokul (Amasya), Olcay Sönmez (Çorum), Şerife Araz, Muhammed Kadıoğlu, Galip Kaban (Muğla), Vedat Uygun, Ali Yel, Mehmet Berk, Ayfer Torum (Muğla), Yücel Kılıçaslan (Trabzon), Şenay Arak (Kars), Hasan Baran (İstanbul), Mete Özkay (Elâzığ), Nilây Özmen, Zekeriya Uğur (Hatay), Vedat Tekin (Diyarbakır), İlker Gökdemir (Bilecik), Ümit Özalp, Adil Cenk (Ankara), Muhlis Tamer, Aysel Ersavaş (Adana), Bülent Birlik, Hakan Bilgi, Kenan Çakır (Trabzon), İrfan Yedik (Eskişehir), Yavuz Ökten (İzmir), İsmail Kaya (Alanya), Bülent Bakır (Mersin), Nimet Çelin (Ankara), Kâzım Yılmaz, Fahri Kocatürk (İçel), Suha Şanol (İstanbul), Levent Özcan (Çanakkale), Eylem Şahın (İçel), Cemal Büyükbaş (Çorlu), Hüseyin Ercan (İzmir), Bülent Divrik (Sivas), Ömer Tekin, Devrim Çaman (Konya), Cem Kaman (Ankara), Arif Şahin (İstanbul), Sadık Gavas (İzmir), Erkan Güsar (İzmir), Jale Bus (Balıkesir), A.Ali Şengün (Ankara), Hasan Yılmaz (İzmit), İlhan Cömertoğlu (Ankara), B.Bilge Özav (Erzurum), „Tolga Şerbetçi (Muğla), Erkan Çimenyayla (Malatya), Orhan Bozkurt Özen (Aydın), Mustafa Güre (K.Maraş), Ahmet Gültekin (Malatya), M.Hürel Çokumlu (İçel), Mehmet Akçalı (Adana), Gülay Akkaya (İstanbul), Abdullah Yıldırım (Samsun), Ahmet Yağcılar (Aydın), Tunç Ganda (İzmir) Mustafa İmren (Uşak), Zeki Özmen (İzmir), Orhan Yeşilgün (Konya), Turgut Aydın (Muğla)Celâl Güçlü (Eskişehir), Gökhan Bağbaşı (Ankara), İhsan Tavus (İzmir), Kemal Akyürek (İzmir), Ali Atman (İzmir), İhsan Üstündağ (Afyon), Sema Çekici (Aydın), Faruk Hol (Antalya), Kemal Şener (Trabzon), Esin Yücesoy (Ankara), Salih Gündüzalp (Kırşehir), Mehmet Uzunöz (Gaziantep), Zekai Ayran (Ordu), Hacer Ömeroğlu (Çorum), Salim Yıldız (Ankara), Necmettin Öztürk (Kilis), Sinan Feray (İstanbul), Mustafa Karaçeşme (Mersin), Muzaffer Baş (Burdur), Şehmuz Alptekin (Mardin), Zeynep Ece (İstanbul), İbrahim Köse (İzmir), Orçun Bikici (Denizli), Sathmış Koç (Ankara), Ali Yavuz (Aydın), Ahmet Uçar (Mersin), Kader Civan (Ankara), Gamze Doğan (Ankara), Fuat İnci (Mardin), Burcu Bilişli (Çanakkale), Erim Yıldırım (İstanbul), İsmet Yüksel (Balıkesir), Aydagül İzgü (İstanbul), M.Ali Gürbüz (Konya), Gökhan Gökmüş (Ankara), Özgür Emercen (Samsun), Uğur Ece (İzmir), Hacer Özcan (Ankara), Mehmet Akman (Samsun), İbrahim Arbaşlı (Mersin), M Haluk Sarıcıoğlu (Amasya), Hakkı Tarhan, Muharrem Dönmez (İstanbul), Arif Onur (Kayseri), Murat Mergen, Mesut Raman (Kocaeli), Ali Eren (İzmir), Figen Kıraç (Mardin), Mehmet Yıldırım (Adana), Aydın Saygın (Sivas), Fidan Acar (Bursa), Yusuf Başar (Ankara), Devrim Karataş (Balıkesir), Özgür Özcan Karaçöl (Konya), Ali Güçlü, Onur Çelen (Çankırı), Ali Rıza Demiral (Trabzon), Ali Özler (Erzurum), Evren Fidan (Malatya), Ali Güler (İstanbul), Canan Yaran (Aydın), Murat Kunbur, Mehmet Güç (Aydın), Ergün Uydur (Elazığ), Cem Öner (Eskişehir), Kâzım Türkmen (Sivas), Halit Aydın (Bursa), Erkan Aslan (Manisa), Erdal Kurman (Akşehir), Zafer Çiçek (Samsun), Bengü Erçetin (Manisa), Ramazan Gürbüz (İstanbul), Ali Konuk (Aydın), Atilla Çetin (Nallıhan). Hüseyin Şerif (Muğla), Ş.Harman (Üsküdar), Ömer Faruk Ceylan (Malatya), Ali İnal (Turgutlu), Murat Altındişli (İzmir), Ü.Gincen (Çankaya), Mithat Uzun (Zonguldak), Hıdır Deniz (Ümraniye), Ahmet Keskinalandağ (Trabzon), Ümit Sivrikaya, Tuba Yalamaz (Kastamonu), Mustafa Özdemir (Kırşehir), Burak Türkay (Eskişehir), Yasin Çelikcan (İstanbul), Özdemir Seylan (Ankara), Ertan Arabacı (Bartın), Abdullah Yıldırım (Samsun), Gülay Akkaya (İstanbul), Mustafa Duman, Atilla Çetin (Kayseri), Hüseyin Şerif (Muğla), Cüneyt Aytekin (Ankara), Erdem İnan (Gelibolu), Önder Albayrak (Mersin), Yurdagül Şen (Ankara), Fahri Peker (Elazığ), Ayten Öztürk (İstanbul), İrfan Aydınlı (Ankara), Bülent Bektaş (Trabzon), Kaan Altınok (Bursa), Ramazan Gedik (Burdur), Mustafa Özçelik (Ankara), Senem Asan (Samsun), Mesru Köprülü (Edirne), Ali Derya Arban (Muğla), Yaşar Sunter (Konya), Turgay Erasian (Denizli), Müjdat Karaörnek (İzmir), Kemal Demirağ (Çanakkale), Erdem Kara (Ankara), Oytun Öngül (Ankara), Tunca Yılmaz (İzmir), Serkan Papağan (İzmir), Hakan Kara (Ordu), Şehmuz Demir (Mardin), Orhan Güven (Gümüşhane), Ayberk Aber (Ankara), Sinan Keskin (Ankara), Uğur Gökçetin (Ankara), Fatma Zula (Trabzon), Candaş Akyol (Bursa), Yalçın Türkmen, Gürsan Yapıcıer (Rize), Murat Şen (Bandırma), Eyüp Kaya (İzmir), Ayşe Denizli (Malatya), Serpil Çatay (Ankara), Lütfü Sayıcı (Van), Aziz Yalçın (Edirne), Deniz Düşey, Jale Canan Çıray (Bolu), Mustafa Sabri Akçal (Diyarbakır), Yusuf Oflaz (Ordu), Yalçın Ağragil (İçel), Zeynep Biçer, İsmail Karapınar (Diyarbakır), İbrahim Erdoğan (Ankara), Sezgin Aydın (Ordu), Murat Karayiğit (Erzurum), Ahmet Eray (Diyarbakır), Arzu Bostan (Mersin), Engin Özen (Çanakkale), Sürel Kalı (Samsun), Nurten Eray (İskenderun), Ferhat Bingöl (Antalya), Rüştü Gülen (Elâzığ), Levent Bilir (Elâzığ), Ömür Öksüz, Aziz Kezer (Konya), Murat Uysal (Elâzığ), Arman Özden (Tokat), Ömer Ak (İzmir), Ayşe Er (Sivas), Eyüp Gürfidan (Isparta), İlke İğrek (Sivas), Günay Erke (İçel), Feyza Arıkan (Tavşanlı), Renin Şenyüz (Adana), Celâlettin Koçer (Gaziantep), Burak Başaroğlu (Ankara), Buğra Kadıoğlu (İzmir), Cüneyt Yılmaz (Van), Sultan Toskacı (Rize), Kemal Altıntaş (Ankara), Elmas Över (Boğazlıyan), Kırkar Boyacı (İstanbul), İsa Yıldız (İzmir), Cemal Hayırlıoğlu (Mersin), Sevin Kaymaz (Ankara), Nezaket Bingöl (İstanbul), Dursun Kılıç (Ankara), Ömer Akan (Ordu), İsmail Çakır (Bandırma), Lütfiye Elbasan (Tekirdağ), Mustafa Göçer (Hatay), Derya Gözen (Kıbrıs), Murat Cevlek (Malatya), M.Sait İpek (Diyarbakır), Özgü Demirdöven (İzmir), Remziye Akıncı (İstanbul), Yavuz Kahraman (Ankara), Teoman Öcal (İzmir), Halil Çiçek (İstanbul), Murat Erdem (Ankara), Hakan Aydın (Edirne), Tolga Subaşı (Adapazarı), Nihal Özdek (Denizli), Yavuz Akyazı (Trabzon), Mehmet Sağ (Amasya), Mehmet Ünsal (Ankara), Nabi Fakılı (Yozgat), Nevzat Dalgıç (Bolu), Erhan Kenköl (Ankara), Murat Evcük (D.Bakır), Mehmet Levent Yavuz (Ankara), Aydın Hamamcıoğlu (İzmir), Ali Diniz (Adana), Mevlüt Ergül (İstanbul), Birol Güney (Ordu), Ayhan Arda (Bursa), Özlem Hamurlu (Manisa), Yusuf Gigi, Seta Çiftçi (Eskişehir), Gülçin Soylanbey (İzmir), Salih Ünverdi (İstanbul), Gönül Kara (Hatay), Canel Diplikaya (Ankara), Berrin Uzuner (Gölcük), İbrahim Koyunoğlu (Malatya), Süleyman Kızıltan

Devamı var

BİRAZ SAVAŞALIM

(Orta sayfamızdaki oyunun açıklaması)

İKİ oyuncu da kazanmak için karşı tarafın alanında daha fazla ilerlemeye gayret ederler. Amaç fazla kayıp vermeden 5 ile 60 arasındaki karelerin bulunduğu **açık renkli son sıraya** ulaşmaktır.

Her piyonun üstünde 10'dan 50'ye kadar sayılar bulunmaktadır. Oyuncular büyük sayılı piyonlarını korumaya gayret ederler. Büyük sayılı piyonları sığınak ve uçaklar yoluyla korumakta yarar vardır.

İKİNCİ ordunun komutanı ordu güçleriyle mavi alandan yola çıkarak karşı tarafın **yeşil alanına** doğru ilerler. Aynı anda Sarı Ordu'nun komutanı yeşil alandan yola çıkarak **mavi alana** doğru ilerler. Ordu güçlerini simgeleyen **piyonlar**, askerler, toplar, tanklar, uçaksavarlar ve uçaklardan oluşur.

OYUN MALZEMELERİ NELERDİR?

— Orta sayfada verdiğimiz oyun tablosunu kalın bir kartonun üstüne yapıştırın. Böylece uzun süre yıpranmadan kullanabilirsiniz. Sarı ve turuncu renkli oyun piyonlarını da kartona yapıştırdıktan sonra iyice kurumasını bekleyin ve küçük kareler halinde kesin.

— Kartondan, iskambil kâğıdı boyutlarında 40 parça hazırlayın. 1'den 10'a kadar olan sayıları bu kartonların üstüne yazın. Dikkat: Her sayıdan dörder tane olacak. Örneğin dört tane 6 sayısını dört ayrı kartona yazmalısınız. Evinizde iskambil kâğıdı varsa papazları, damları ve valeleri çıkarıp onlardan yararlanabilirsiniz.

— Oyun kartlarını hazırladıktan sonra iş, iki tane rakamlı küp (tavla zarı) bulmaya kalıyor.

OYUN NASIL OYNANIR?

Her iki oyuncu da piyonlarını dilediğince yerleştirir. Ancak kesinlikle **noktalı karelerden** birine yerleştirmek zorundadır.

Oyunun amacı, her oyuncunun rakip oyuncunun alanına doğru piyonlarını ilerletmesidir. İlerlemek için zarlar ve oyun kartları kullanılır. Her oyuncu hangisiyle oynayacağına sıra kendine geldiğinde karar verir.

ZARLARLA İLERLEME: Atılan iki zarın sayıları karşı alana doğru ilerlemeyi sağlar. Örneğin attığı zarlar 6 ve 4 olan oyuncu, bir piyonu **öne doğru** 6 kare öteki piyonunu 4 kare ilerletebilir. (Plandaki oklara bakınız).

KARTLARLA İLERLEME: Bir deste iskambil kâğıdı ters olarak masaya yayılır. Sırası gelen oyuncu iki kart çeker. Örneğin çektiği kartların sayısı 7 ve 5 olan oyuncu, piyonlarından birini 7, ötekini de 5 kare **sağa ve sola doğru** ilerletir.

Demek ki her oyuncu sırası geldiğinde oyundaki durumuna göre zarla ya da oyun kartıyla oynamayı seçer. Ya öne doğru ilerler ya da piyonlarını sağa ya da sola kaydırır.

Burdan anlaşılacağı gibi bu oyun bir şans oyunundan çok bir taktik oyunudur. Gerektiği zaman piyonunu öne ya da yana kaydırmayı bilen oyuncu daha çok kazanır.

DİKKAT: Bir piyon, zar ya da oyun kartından çıkan sayı kadar ilerletilmelidir. Daha az ya da daha fazla ilerleyemez. Karşı tarafın piyonları yolunu kesiyorsa sıranın yeniden kendisine gelmesini beklemek zorunludur. Kesinlikle başka bir piyonun üstünden atlayamaz. Kendisine ait olan bir piyonla aynı kareyi paylaşamaz ve geriye doğru gidemez. Yalnızca uçak piyonları her yöne hareket edebilirler. Oyunun en canalıcı hareketlerini onlar sağlar. Beklenmedik anda karşı tarafa önemli kayıplar verdirirler. Ayrıca en çok sayı kazanan (50 puan) piyonlar olduğu için onların esir düşmesini engellemek, düşman saldırısından korumak oyunun önemli amaçları arasındadır.

ESİR ALMA: Bir piyon daha önce rakip oyuncunun piyonunun bulunduğu bir

karenin üstüne gelirse bu oyuncunun piyonu oyun dışı kalır.

SIĞINMA: Her oyuncu kendi alanında dört sığınma karesine sahiptir. **(Maviler için ▲ Yeşiller için ■ kareleri.)** Bu sığınma karelerinde bulunan piyonları karşı taraf esir alıp oyun dışı bırakamaz. Onların üstünden de atlayamayacağı için yönünü değiştirmek zorunda kalır.

OYUNU KİM KAZANIR?

— Bir oyuncu karşı oyuncunun bütün piyonlarını esir alırsa, oyunu kazanmış olur.

— Oyunculardan biri zar attıktan ya da kartını çektikten sonra piyonlarını hiç oynatamayacak duruma gelmişse oyun biter ve karşı taraf oyunu kazanır.

— Oyunculardan biri oyun alanındaki piyonlarını karşı tarafın açık renkli karelerine yerleştirmişse her iki oyuncu da kazandıkları sayıları hesaplarlar. Düşman karenin üstünde bulunan her piyon için piyonun üstündeki sayı ile altındaki karenin sayısı toplanır. Örneğin 20 sayılı bir tank piyonu 15 sayılı bir karenin içindeyse bunun toplamı 35 olur. En çok sayı toplayan oyuncu oyunu kazanır.

Bu oyunla hoşça zaman geçireceğinize inanıyor, Birleşmiş Milletler tarafından Dünya Barış Yılı ilan edilen 1986 yılında bütün savaşların oyunlarda kalmasını diliyoruz.

DÜNYA KUPASINA DOĞRU

4

FİNAL GRUBUNDA İSPANYA URUGUAY BREZİLYA VE İSVEÇ VARDI. İSVEÇ-BREZİLYA'YA 7-1 YENİLDİ.

ZİZİNKO VE JAİR TARAFINDAN SON DERECE İYİ YÖNETİLEN BREZİLYA, İSPANYA KALECİSİ PARRA'YI AVLAMAYI BAŞARDI...

BAŞTA URUGUAY BREZİLYANIN OYUNUNU BOZMAYI BAŞARDI, AMA FRACCHIA'NIN GÖLÜNE ENGEL OLAMADI.

DAHA SONRA SCHİAFFİNO BERABERLİK GÖLÜNÜ BREZİLYA AĞLARINA GÖNDERDİ...

MAÇ ÇOK HEYECANLI VE KALİTELİ GEÇİYORDU. SEYİRCİ COŞMUŞTU...

URUGUAY ATAKLARI BREZİLYA SAVUNMASINDA ERİYORDU...

ÖBÜR MAÇTA İSE İSVEÇ...

-İSPANYA'YI (3-1) YENMİŞTİ...

BİRDEN GİGGHİA 74'ÜNCÜ DAKİKADA MÜTHİŞ BİR ŞUT PATLATTI. KALECİ BARBOSA GOLE ENGEL OLAMADI. URUGUAY ŞAMPİYONDU

BREZİLYA 1950

Yayın (copyright): Chancerel Editions - Milliyet Çocuk (86)

SİNEMA TV MAGAZİN

SILAS'IN GERÇEK YAŞAMI

Silas dizisi ile ikinci kez ekranlara gelen Patrick Bach, hızlı bir ders çalışma temposu içinde. Bir sanatçının yalnızca yetenekleriyle değil, iyi bir eğitimle başarılı olacağına inanıyor.

ARTIK Patrick Bach'ı hepimiz tanıyoruz. Onunla ilk kez **Jack Holborn** dizisinde karşılaşmıştık. Şimdi de **"Silas"**ta izliyoruz. Geçen yüzyılın sonlarına doğru yaşayan, serüvenden serüvene koşan bu gencin yaşantısına tanık oluyoruz. Gelin, şimdi, bu genç Alman yıldızın gerçek yaşantısına bir göz atalım.

İlk bakışta hiçbirimizden farkı yok gibi... Şu sıralar yoğun olarak ders çalışıyor. Liseyi bitirmesine iki yıl gibi kısa bir zaman kalmış. Bütün amacı takıntısız olarak sınıfını geçmek ve diplomasını eline almak. Bunun da tek nedeni bir an önce meslek yaşamına atılmak. Aslında kendisi çok genç yaşında meslek sahibi olan ender insanlardan. Daha şimdiden rol aldığı dizilerde yüzbinlerin hayran olduğu bir sinema sanatçısı. Ama onun gönlünde yatan bir başka meslek var. Yine bir sanat dalı: Müzik.

Biz onu bir sinema sanatçısı olarak tanıyoruz ama onun yaşamında en önemli yeri müzik kaplıyor. Dört yıldan beri temel müzik dersleri alıyor. Her fırsatta cep harçlıklarını biriktirip satın aldığı baterisinin başına geçiyor. Aslında Patrick'in her dakikası müzikle geçiyor desek yalan olmaz. Çünkü genç sanatçı ders çalışırken bile müzik dinliyor. En yakın dostu ve dert ortağı ise kapkara, şirin bir kedi. Patrick davulunun başına geçince, kedisi kulaklarını dikip hiç ses çıkarmadan onu dinliyor. Patrick bu arada hayranlarından gelen yüzlerce mektubu da yanıtlamayı ihmal etmiyor.

Patrick'in en büyük desteği annesi. Müziğe olan bu tutkusunu anlayışla karşılıyor ama, "her şeyden önce okul" diyor. Bir sanatçının sadece yetenekleriyle değil, okul yaşantısı boyunca edindiği bilgi ve birikimlerle başarılı olacağına inanıyor.

CİMCİME

Bir çalgı çalmayı bilmek güzel bir şey, ama sanıldığı kadar da kolay değil. Abimin gitarını alıp tıngırdattığım zaman herkes bana yeter diye bağırıyor :-:

OKULUN SPOR SALONUNDA PİYANO ÇALAN BİR KIZI DİNLEDİM. AYIŞIĞI SONATINDAN BİR BÖLÜM ÇALIYORDU. ÇOK HOŞUMA GİTTİ. ÇÜNKÜ ÖNCE HAFİFTEN BAŞLIYOR, SONRA PEDALA BASINCA HIZLANIP TİTREŞİMLER YAPIYORDU.

OKULDAKİ İLANI GÖRÜNCE HEPİMİZ BAYILDIK.

MÜZİK DERSLERİ

PAZARTESİ – CUMA
16–17.30
ARASI

MÜRACAAT:
MÜDÜRİYETE

BÖYLECE DERSE HEPİMİZ GİTMEYE BAŞLADIK...
NE ÇALMAK İSTERSİN?
PİYANO.
ÖYLEYSE TATLI FLÜT'LE BAŞLA.
SEN.
BEN DE PİYANO.
BEN DE.
SEN DE FLÜT AL.
BEN KLAVSEN ÇALMAK İSTİYORUM.
BEN PİYANO!
BEN DE!
PİYANO!
PİYANO!
PİYANO
GÜZEL. ÖYLEYSE HEPİNİZ TATLI FLÜTLE BAŞLAYACAKSINIZ.
BEN DAVUL ÇALMAK İSTİYORUM
ÖYLEYSE SEN DE TEFLE BAŞLAYACAKSIN!
BÖYLECE FLÜT DERSLERİNE BAŞLAYIP İLK ŞARKIMIZI ÖĞRENDİK..
AKŞAM EVE DÖNERKEN ÇOK MUTLUYDUM.
BİR ÇALGI ÇALMAK NE GÜZEL DUYGUYMUŞ! GİDİP ANNEME BABAMA DİNLETEYİM.
ANNE! BABA!.. BAKIN NE GÜZEL ÇALIYORUM!
ÖĞRENDİĞİMİZ ŞARKI GÜZELDİ, AMA BEN YALNIZ TEFLİ KISMINI SESLENDİREBİYORDUM.
PAM! PAM! PAM!
BEĞENDİNİZ Mİ?
EVET... ÇOK...
YALNIZ... BİRAZ SIKICI DEĞİL Mİ?
SIKICI MI?...
AMA BANA CİMCİME DERLER...
BAM! BAM!
YA BUNA NE BUYURULUR?
BUNA DA SIKICI DİYEMEZLER YA?.

OMNİ

DENİZLERDE BALIKLAR KADAR RAHAT YÜZECEĞİZ

ULUNDUĞU çevreye uyum sağlayamayan insanlar için dilimizde güzel bir deyim vardır: "Sudan çıkmış balık gibi" deriz. Bu deyim, kendi doğal çevresinden farklı bir çevreye gelip rahat edemeyen, uyum sağlayamayan insanın durumunu çok iyi yansıtır. Ancak sanırız önümüzdeki yıllarda bu deyim tarihe karışacak. Çünkü 2000'li yıllarda yaşayacak olan insanlar artık her ortama uyum sağlama çabaları içindeler. İşte bu çabalardan biri de denizin derinliklerinde rahatça yaşamaya yönelik.

Bilindiği gibi karadaki ve havadaki bütün canlılar oksijenle yaşarlar. Balıklar da oksijenden yararlanırlar. Ama, onlar havadaki oksijeni değil, suda erimiş oksijeni solungaçları ile emerek kanlarına verirler. Kısacası balıklar akciğerleri olmadığı için havadaki oksijeni kullanamazlar, insanlar da solungaçları olmadığı için sudaki oksijeni kullanamazlar. İşte, bilim adamları bu işleyişin sırlarını çözmeye, insanların da suda rahatça yaşamalarını sağlamaya çalışmaktadırlar.

Günümüzde artık oksijen tüplerinden büyük ölçüde yararlanılıyor. Kaptan Cousteau ve arkadaşları son tekniklere göre geliştirilen oksijen tüpleriyle denize dalıp, su altında uzun süre kalabiliyorlar. İleriye dönük çalışmalar ise insanın sudaki oksijeni süzüp, uzun süre su altında yaşamasını sağlamaya yönelik. Yapılan denemeler, insanların da deniz suyunda erimiş halde bulunan oksijenden yararlanabileceğini kanıtlamıştır. Bu denemeler sırasında yüzücünün sırtına ve göğsüne birer tüp yerleştiriliyor. Sırttaki tüpün ön deliğinden giren su, arka deliğinden çıkarken, oksijeni bir tür süngere bırakıyor. Burada biriken oksijen goğüs tüpüne gönderiliyor, buradan da ağıza geçiyor. Ağızdan çıkan karbondioksit, başka bir borudan deniz suyuna karışıyor.

Ulaşılan bu aşamadan sonra iş, oksijen miktarı, basınç gibi öteki sorunları çözmeye kalıyor. Hiç kuşku yok insanlık bunu da başaracak, uzayda olsun, denizin derinliklerinde olsun, kendine en rahat ortamı yaratma yollarını bulacaktır.

UZAY ÇİFTLİKLERİ

Şu günlerde Kaliforniya'daki AMES Uzay Araştırma Merkezi'nin bir laboratuvarında sessiz sedasız büyüyen bir domates fidanı var. Yemyeşil yapraklarıyla, sağlıklı olduğunu gösteren dimdik sapıyla bildiğimiz fidanlardan hiçbir farkı yok. Ama bu domates fidanının önümüzdeki günlerde çok ünlü olacağı, dünyada yankılar uyandıracağı bir gerçek. Çünkü bu domates fidanı üstünde yapılan deneyler uzayda kurulacak çiftliklerin, bostanların ve tarlaların geleceğini hazırlıyor.

Aslında uzayda bitki yetiştirme çalışmaları öteden beri yapılıyor. Geçtiğimiz yıllarda, dünyadan götürülen topraklarla uzayda bitki yetiştirme çalışmaları yapılmıştı. Amerikalılar, Ay'dan getirdikleri topraklar üzerinde de bitki yetiştirmişlerdi. Ancak şu sıralarda laboratuvarda yetiştirilen domatesin özelliği farklı. Bu fidan toprakta değil, bir kabın içinde yetiştiriliyor. İlerde yaygınlaştırılması düşünülen bu topraksız tarım türü uzayda çok geniş olanaklar sağlayacak. Bitkiler, besin gereksinmesini topraktan değil, besin sularından elde edecekcekler.

Bu yöntemle yetiştirilen bitki karbondioksidi karbon ve oksijene ayırıyor. Oksijeni havaya veriyor, karbonu da su ile birleştirip besin maddeleri yapıyorlar. Örneğin astronotların ellerini yüzlerini yıkadıkları sular bu yöntemle besin maddesi haline dönüştürülebiliyor. Ayrıca tavuk, keçi gibi hayvanlar besin maddelerini başka besin maddelerine dönüştüren makineler görevini yapıyorlar. Bu hayvanlar ot, tahıl ve bitkilerin kabuklarını, artıklarını protein, yağ, nişasta haline getirebiliyorlar.

BİLGİSAYAR KÖŞESİ

Mikroişlemci

Geçen hafta çiplerden söz etmiştik. Şimdi kaldığımız yerden devam edelim: Elektronik dünyasında kullanılan birçok çip vardır. Amplifikatörler, bellekler, sayaçlar ve diğerleri hepsi birer çiptir. Ama bunların arasında en önemlisi ve en akıllısı "mikroişlemci" adı verilen çiptir. Bu çip, ortalama beş santim uzunluğundadır. Ama başlıbaşına bir minyatür bilgisayar sayılır. Mikroişlemci, bütün ev bilgisayarlarında, bilgisayarın kalbi durumundadır. Bu yüzden bu tip bilgisayarlara **mikro-bilgisayar** adı verilir.

Gelelim bilgisayar oyunlarına: Aranızdan birçok kişinin pac-man ya da hayalet avcıları gibi oyunları rahatlıkla oynadığını sanıyoruz. Bu oyunu oynarken düşmanı başka bir deyişle bilgisayarı yenmeyi başardığınıza inanıyoruz.

Bu oyunlarda "giriş", klavyede bastığınız tuşlar ya da oyun çubuğunuzla yaptığınız hareketlerdir. Bilgisayar saniyenin onda birinden daha az bir sürede oyun çubuğunun konumunu saptayacak ve düğmeye basıp basmadığınızı anlayacak kapasitededir. Ekranda yaratıkların bulunduğu yerleri, bombaların, roketlerin nereden çıkacağını bilir ve bütün bunlardan sonucu çıkarır. Yaratığın bütün hareketlerini o düzenler. Resimler ve komutlar bellekte saklıdır. Oradan gerektiği zaman alınır ve kullanılır. Çıkış da ekrandadır. Biz onları resimler, skorlar ya da birtakım sesler olarak algılarız.

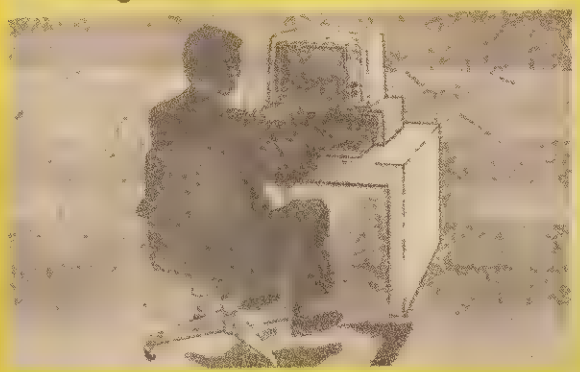

Bu oyunları eğlenceli kılan bilgisayarın hızıdır. Biz ne kadar hızlı oynarsak oynayalım bilgisayar bizden hızlıdır. Şimdi bazı arkadaşlarınız bilgisayardan daha hızlı oynayabildiklerini söyleyebilirler. Ancak birçok oyunda bilgisayarın tam hızıyla çalışmadığını unutmamak gerek. Bunu aşama aşama ilerleyen oyunlardan daha rahat çıkarabilirsiniz.

OKURDAN

ÖYKÜ

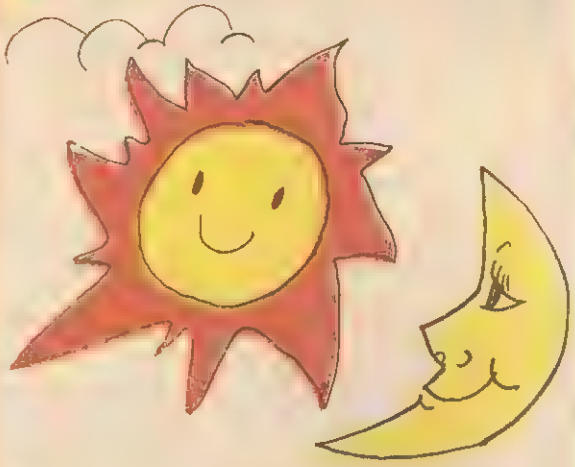

AY İLE GÜNEŞ

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde. Develer tellal iken, babam beni beşiğimde tıngır mıngır sallar iken, bir varmış bir yokmuş...

Çok uzun yıllar önce Ay bir güzelmiş bir güzelmiş ki güzelliği ta Güneş'in kulağına kadar gelmiş...

Bütün yıldızlar Jüpiter, Satürn ve göktaşları gökte kimler varsa, Ay kadar güzel olmak isterlermiş...

Ay, güzel olduğu kadar iyiliksever, herkesin yardımına koşan biriymiş.

Güneş ise, bütün gün onun bunun dedikodusunu yapar, elinden ayna hiç eksik olmazmış.

— Benden güzel yıldız yok! Ay kimmiş, dünkü çocuk dermiş.

Ay ise, bu sözlere hiç aldırış etmezmiş. Günler böyle sürüp gitmiş. Güneş bir gün hastalanmış. Ay ve öteki yıldızlar Güneş'i ziyaret etmeye gitmişler.

Güneş ise, Ay'a bütün yıldızların önünde demediğini bırakmamış kızmış, bağırmış:

— Sen ne hakla beni ziyarete gelirsin. Kendini beğenmiş ve yerden bir avuç toprak alıp Ay'a atmış.

Jale İSKEÇELİ

ŞİİR

ÖĞRETMENİM

Karanlıktan aydınlığa bir yol varsa
Eğer o da sizseniz öğretmenim,
Söz veriyorum, izinizde yürüyeceğim.

Başarılı olmak için çalışmak gerekiyorsa
Çalışmanın başı Atatürk ve sizseniz
Söz veriyorum çalışacağım öğretmenim.

Ben yarının büyüğüysem
Emanet edilecekse bu vatan bana
Söyler misiniz, nasıl olacağım?
Söz veriyorum dinleyeceğim öğretmenim.

Buket FAZLI

EN BÜYÜK ESER

Çolde bir sıcak günde,
Ruhlara Kevser'sin sen.
Anne! bu yeryüzünde,
En büyük esersin sen.

Kalpsin kalplerde atan,
Seninle büyür vatan,
Kahramanlar yaratan,
En büyük esersin sen.

Anne haz, evimizde,
Önünde geldik dize,
Gökten armağan bize,
En büyük esersin sen.

Fuat ÇİFTÇİ

RESİM

Emre YAZICI/Ankara

Metin IŞIK/Diyarbakır

OKURA

Bu sizin sayfanız şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi çektiğiniz fotoğrafları,ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

AĞAÇ

Ağaç'ın yararı,
Hiç yoktur zararı.
Doğanın süsü,
Okulumuzun kürsüsü.

Her ağacın dalı,
Bir petek balı.
Çiçeklerdir petek.
Arılar konar tek tek.

Ağaçın sesi,
Yağmurdan belirtisi.
Kirli havayı emer,
Temiz havayı sever.

Ağaçları sevelim
Her zaman övelim
Onları koruyalım
Koruyanı kutlayalım.

Ali YILDIRIM

FIKRA

KÖR OLURMUŞ

İki arkadaş konuşuyorlardı. Biri:

— Söyle bakalım, kulağının biri kesilince ne yaparsın?

— Canım çok yanar.

— Ya iki kulağın kesilince?...

— Kör olurum.

— Niçin?

— Niçini var mı? Gözlüklerimi nereye takacağım?

Haydar ÖZKUL

BABAM BAKKALDIR

Öğretmen sınıfa:

— Yazın bakalım, dedi. Bakkala gittiniz: 5 liraya bir paket tuz, 3 liraya bir limon, 20 liraya bir peynir aldınız. Kaç lira vereceksiniz?

Öğrenciler, problemi yapıp parmak kaldırmaya başladılar. Bir süre sonra, Ali'nin dışında herkes parmağını kaldırdı.

Öğretmen Ali'ye:

— Sen neden yapmadın? diye sordu.

Ali:

— Benim babam bakkaldır. Öğretmenim, dedi, Biz böyle şeylere para vermeyiz.

Taner ERSOY

MEKTUP ARKADAŞI

İRFAN BOY: 11 yaşındayım. Özel zevklerim, saz çalmak, kitap okumak ve satranç oynamaktır. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: Dumlupınar Mah. Şeyh Mehmet Cad. Anıl Ap. No. 24/7 Afyon

REYHAN İPEK: 13 yaşındayım. Özel zevklerim, kart ve peçete koleksiyonu yapmak, müzik dinlemek ve çeşitli dergiler okumaktır. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak için Adres: D.Ç. Mah. Yarma Sok. No 83 A Kat 2 Kdz. Ereğli Zonguldak.

BÜNYAMİN BOZ: 11 yaşındayım. Özel zevklerim, çeşitli koleksiyonlar yapmak, bisiklete binmek, müzik dinlemektir. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: Karşıyaka Un Fab. Lojmanları Adana

AYSE CELİK: 13 yaşındayım. Boş zamanlarımda, tenis basketbol oynar, peçete koleksiyonu yaparım. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: Dokuz Kavaklar Mah. 2154 Sok. No 36 Denizli

HASİM BALTACIOĞLU: 10 yaşındayım. 4. sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim arasında batı müziği dinlemek dansetmek, poster biriktirmek ve bisiklete binmek başta gelir. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: Ragıp Bey Mah. 1. sok No 49/3 Akhisar/Manisa

ZEYNEP SİLE: Özel zevklerim, kitap okumak, müzik dinlemek, kart ve peçete koleksiyonu yapmaktır. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: İnönü Cad. 494/5 Hatay-İzmir.

Metin SANCAKTAR

HAFTANIN KARİKATÜRÜ

GELECEK ZAMAN İÇİNDE

YAVUZER ÇETİNKAYA

Ömrümün İlk Uzay Sözcüğü

KAGADİS

BANA, beni saran kabuğun öte yanından bakan mavi gözleri tanımıştım. Cin gibi, fıldır fıldır bakıyorlardı az önce sisin içinde baktıkları gibi. Gözler yine güldü. Pırıl pırıl güldü. Yine "Segu" sesi yankılandı kabuğumun içinde. "Segu. Dösk pat ke. Pat ke. Pat ke." Ses dışarıdan geliyordu. Ama bu ağzı yok dili yok varlık nasıl konuşuyordu ki? Gözler fıldır fıldır döndü. Kızgın bir ifade aldı. "Pat ke. Pat ke."

Ne diyordu bu yaratık yahu?

Yine gözler daha hızlı döndü. Mavinin çevresinde kırmızı çemberler belirdi. Kabuğumun içinde yankılanan ses daha tiz, daha yüksek oldu. Tamam. Tamam. Konuşmayacağım. Rahatsız etmeyeceğim sizi bay mı bayan mı neyse işte, Mavi Göz.

"Segu. Segu"

Ses daha bir yumuşadı. Gözlerin çevresindeki kırmızı çemberler kayboldu.

"Pat Mavi Göz. Apme Kagadis."

ARTIK iyice şaşırmıştım. Pekâlâ da Mavi Göz demişti yaratık. Demek ne istediğimi anlamıştı. Şaşkınlığımı yendim. Bir süredir uzayı paylaştığım bu yaratığa baktım. "Mavi Göz" dedim. Yine çemberler oluştu gözlerin çevresinde. Ses yine tizlendi. "Pat Mavi Göz. Kagadis... Kagadis." Bağırma dedim. Peki. "Mavi Göz dememi beğenmedin. Çevresi kırmızı mavi göz o zaman." Bu kez çemberler çiftleşti gözlerinin çevresinde. Bir de dönmeye başladılar, anlatamam. Seslerin en tizi yankılandı kabuğumun içinde. "Pat Mavi Göz. Kagadis. Kagadiiis." Kızma canım kızma diye geçirdim içimden Ne diyeyim ben sana. Bizim ülkedeki gazetelerden biri kupon karşılığı bir de "Uzay Sözlüğü" dağıtsalardı ya. Ne makbule geçerdi şimdi ama. "Kagadis.. Kagadis istediğin gibi olsun" dedim. Birdenbire kayboldu kırmızı çemberler. Yaratık bana mavi gözlerinin en tatlı bakışı ile baktı. Titredi bir. Sonra kabuğumun çevresinde dönmeye başladı mavi gözlü, tostoparlak kafa. "Segu... Segu... Kagadis... Kagadis... Kagadis."

Aman kardeşim sen mutlu olacaksan ben sana her zaman Kagadis derim. Yeter ki sen artık bu yolculuğu bitir de hiç olmazsa elimdeki fileleden kurtulayım. Bunları düşünmem ile ömrümün ilk uzay sözcüğünü öğrendiğimi anımsadım. "Kagadis" diye fısıldadım. Mavi gözlü yaratığın yüzünde güneş doğdu, kuşlar cıvıldadı, çocuklar güldü sanki. Yine fısıldadım. "Kagadis"

Haftaya:
Kagadis'in Derdi Ne?

BÜYÜK YARIŞMA

23 Nisan 1986

Milliyet KARDEŞ

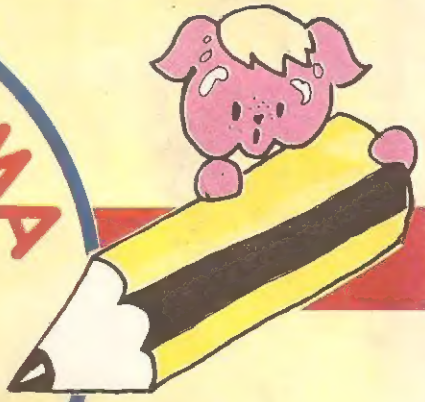

ÇOCUKLAR DÜNYANIN İLK ÇOCUK BAYRAMI 23 NİSAN NEDENİYLE MİLLİYET KARDEŞ DERGİSİNİN DÜZENLEDİĞİ BÜYÜK YARIŞMA 2'YE KATILIN

AYRINTILI BİLGİ MİLLİYET KARDEŞ DERGİSİNDE

ÖDÜLLER

Her dalda ayrı ayrı şu ödüller dağıtılacaktır.

- **Birinciye 30.000 TL. Plaket-Armağan paketi**
- **İkinciye 20.000 TL. Plaket-Armağan paketi**
- **Üçüncüye 10.000 TL. Plaket-Armağan paketi**
- **İki Mansiyon: Plaket - Armağan paketi**

● Yarışmaya katılabilmek için, Milliyet Kardeş dergisindeki **"Yarışmaya Katılma Kuponu"**nu kesip eserinizle birlikte Milliyet Kardeş Dergisi adresine postalamanız gerekmektedir.

MİLLİYET KARDEŞ

ÖYKÜLERİNİZİ
MASALLARINIZI
ŞİİRLERİNİZİ
VE RESİMLERİNİZİ
BEKLİYOR

25. YIL

TÜRKBANK
Çocuk Tiyatrosu

Yine her Cumartesi ve Pazar tüm çocukların mutluluğu olacak...

Çocuklar, Türkbank Çocuk Tiyatrosunda buluşalım.

Türkbank Çocuk Tiyatrosu, 25 yıldır olduğu gibi, bu yıl da yepyeni oyunları "SEVGİLİ KULÜBEMİZ" ile sizlerle birlikte.

"İKİNCİ ADRESİNİZ"

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK